



GIMNAZIJA PTUJ



PREBLISKI 2 / 2012/2013

Dogodki in dejavnosti
(november 2012–junij 2013)

Za nami je leto, polno dejavnosti, projektov, izmenjav in zanimivih prireditev. V Prebliskih smo zbrali prispevke, ki ste jih med letom pridno pisali, objavljeni pa so tudi na šolski spletni strani.

Zbrala: Boštjan Šeruga in Renata Merc Furman
Uredila in oblikovala: Renata Merc Furman
Lektorirala: Marijana Jeromel

1. UNESCOV ASP tek mladih • 15. 5. 2013

Ptujsko mestno jedro se je v zadnjih letih spremenilo v okolje, v katerem pogrešamo živahnost, sicer značilno za ptujske ulične prireditve, ko ulice oživijo, ljudje pa obudijo mesto in mu vdihnejo mladostno energijo. Gimnazija Ptuj je kot osrednja nosilka Unescove dejavnosti na našem področju v želji, da z združevanjem športa, dediščine in zdravja ptujskim ulicam vrne mladostni utrip, organizirala 1. UNESCO ASP tek mladih. Tek je novost v Sloveniji in izvirna ideja naše gimnazije, ki je z organizacijo teka v sodelovanju z Mestno občino Ptuj počastila 60-letnico svetovne in 20-letnico slovenske UNESCOV ASP mreže šol. O pomenu projekta priča tudi pokroviteljstvo Slovenske nacionalne komisije za UNESCO ter številni pomembni gostje, znani obrazi slovenskega športa in estrade, ki so se udeležili dogodka.

Ptujsko mestno jedro oživel

Že v zgodnjih jutranjih urah je bilo v sredo, 15. maja 2013, na Mestnem trgu pred ptujsko mestno hišo vse pripravljeno za tek. Profesorji in dijaki ptujske gimnazije so pripravljali in urejali še zadnje organizacijske podrobnosti ter nestrpno pričakovali začetek teka. Prihajati so začeli tekači iz ptujskega vrtca, slovenskih osnovnih ter srednjih šol, otroci, učenci, dijaki in profesorji, vsega skupaj več kot 800 tekačev. Za živahno vzdušje so skrbeli mladi voditelji na odru in ob njem, nekdanji ptujski gimnazijci Miha Masten, Lovro Centrih, Živa Rokavec in Hana Kosi, animatorji sponzorjev in ptujske gimnazije so poskrbeli, da nikomur ni bilo dolgčas, predvsem najmlajše pa sta s svojimi vragolijami navduševala brata Malek. »Vzdušje je odlično, vsi se zabavamo in nestrpno pričakujemo tudi tek. Upam in verjamem, da bo Gimnazija Ptuj nadaljevala z organizacijo teka tudi v prihodnje in bodo tovrstne prireditve postale stalnica na Ptuj«, nam je povedal ptujski osnovnošolec Tilen Petrovič.

Prvi so se na progo pogumno podali otroci iz ptujskih vrtcev, okrog 50 tekačev, ki so tekli v družbi ptujske atletinje Nine Kolarič, orodnega telovadca Mitja Petkovška in mlade ptujske atletinje, gimnazijke Veronike Domjan. Najmlajši so gledalce in navijače ob 400-metrski progi navdušili in presenetili s svojo hitrostjo in borbenostjo. Čepprav je nekaj tekačev že kmalu po startu izkusilo trda asfaltna tla, so se ob pomoči svojih spremljevalcev in športnih vzornikov hitro pobrali in z nekaj manjšimi praskami nadaljevali tek. Med teki različnih kategorij so na glavnem odru potekale številne aktivnosti, največ pozornosti so požele plesalke ptujske gimnazije, ki so s plesnimi ritmi ogrevale tekače pred startom. Najmlajšim udeležencem 1. UNESCOV ASP teka mladih so sledili osnovnošolci 1. triade, ki so se pomerili na 600-metrski progi po mestu. Za njimi so se na dvakrat daljši razdalji pomerili učenci 2. triade in nato še osnovnošolci 3. triade. Mladi so tekli iz različnih razlogov, kot nam je opisal Grega Pavlovič, učenec OŠ Mladika: »Tekli smo za zabavo, ker imamo radi šport. Seveda je tek v osnovi tekmovanje, vendar danes uvrstitev ni bila na prvem mestu. Gimnazija Ptuj se je res izkazala z idejo in organizacijo teka.« Prvim trem fantom in dekletom v vsaki kategoriji so bile podeljene tudi simbolične medalje in nagrade.

Za kulturo športa in miru, za zdravje in domovino

Ravnateljica ptujske gimnazije Melani Centrih je vse udeležence dogodka navdihnila z besedami, ki so mladim dale vedeti, zakaj tečejo. Tekli smo za združitev kulture športa s kulturo miru v duhu UNESCO vrednot, za svoje zdravje, za zgled svoji in drugim generacijam in nenazadnje tudi za naše šole, mesto in domovino.

Po osnovnošolskih preizkušnjah so se v dir po ptujskih ulicah pognali tudi srednješolci. Dijaki ptujske gimnazije so se skupaj z vrstniki iz drugih ptujskih in slovenskih srednjih šol pomerili v dveh kategorijah. 1. in 2. letniki ter 3. skupaj s 4. letniki so tekli na progi, dolgi 2400 metrov. »Proga je bila dobro načrtovana, saj je razgibano potekala po ulicah našega mesta. Preteči celo progo ni bil ravno mačji kašel, vendar nam je z bučno podporo gledalcev uspelo«, nam je zaupal dijak Gimnazije Ptuj, Blaž Murko. Pri teku so dijake kot UNESCO ambasadorji spodbujali tudi številni znani gostje, estradniki, športniki in gospodarstveniki. Pridružili so se jim tudi predstavniki UNESCO mladinske platforme ter SLOADO – Slovenske antidopinške organizacije.

Vse tekaške preizkušnje je spremljalo veliko število gledalcev, predvsem dijakov ptujske gimnazije, ki so na prelep sončen dan, namesto da bi gulili šolske klopi, raje spodbujali svoje vrstnike in druge tekmovalce. Posladek za vse tekače in gledalce pa je bila preizkušnja profesorjev na 2400-metrski razdalji. Podpora ob celotni progi je bila seveda izjemno bučna, nekateri dijaki so celo pripravili plakate, s katerimi so spodbujali svoje profesorje. Nekaterim je takšno navijanje pomagalo, da so pokazali svojo odlično tekaško pripravljenost, spet drugi so tekli zaradi veselja in ljubezni do športa. »Proga je bila zelo naporna in je zahtevala veliko truda, da smo jo uspešno pretekli. Menim, da je dobro, da nas dijaki včasih vidijo tudi pri stvareh, ki jih ne obvladamo tako dobro,« so bile besede Sonje Bezjak, profesorice matematike na ptujski gimnaziji po prihodu v cilj pred mestno hišo.

1. UNESCOV ASP tek mladih v organizaciji Gimnazije Ptuj in mestne občine Ptuj se je izkazal za izjemno uspešno izveden projekt in bo v prihodnjih letih na Ptuj zagotovo privabil še več tekačev iz Slovenije in od drugod. Na ptujski gimnaziji si želimo, da bi tek postal tradicija in ob pogledu na letošnji dogodek lahko rečemo, da smo na dobri poti k temu cilju. Z mislimi smo lahko že pri naslednjem teku mladosti, do takrat pa naj naša življenja vodi eno od sporočil letošnjega teka – Naj vsak teče svoj tek življenja!

Več o projektu: <http://unesco.gimptuj.si/>

Diplomirana klovnesa na Gimnaziji Ptuj

11. 12. 2012

Njena nit je rdeča

V torek, 11. 12. 2012, smo si v kulturni dvorani Gimnazije Ptuj lahko ogledali predstavo **Moja nit je rdeča**, ki jo je uprizorila diplomirana klovnesa **Eva Maurer Škofič**, hčerka znane slovenske pesnice in pisateljice **Neže Maurer**.

Škofič Maurerjeva je po šolanju v Sloveniji opravila študij v Moskvi in Sankt Petersburgu. Zraven gledališko-klovnovskih in literarnih nastopov, ki jih uprizarja na odrih po celi Sloveniji, je izdala tudi knjige pravljic, slikanice in zgoščenko. Leta 2004 je ustanovila Rdeče noske – klovne zdravnike.

V predstavi, ki je bila namenja dijakom vseh letnikov ptujske gimnazije v okviru obveznih izbirnih vsebin, je komično predstavila delce svojega življenja in se soočila z večno perečimi vprašanji o ljubezni in spolnosti, skozi celoten program pa je nosila rdeč nos, značilen za klovne.

Klovnesa je s svojim nastopom požela velik aplavz in salve smeha, pri tem pa so ji pomagali tudi gimnazijci, ki jih je naključno izbrala iz občinstva in povabila na oder.

Žan Malek Petrovič, 1. a

Prispevek je nastal v okviru novinarske delavnice projekta ACES (Mentorica: Polona Ambrožič Bombek)

RAZSTAVA

Tujerodne vrste – prezrta grožnja

19. 3.–2. 4. 2013



Od 19. 3. do 2. 4. 2013 je na Gimnaziji Ptuj gostovala razstava **Tujerodne vrste – prezrta grožnja**. Razstavo je pripravil **Zavod Symbiosis** in **Botanično društvo Slovenije**, podprta pa je bila z donacijo Švice v okviru švicarskega prispevka razširjeni Evropski uniji.

Ljudje že stoletja iz tujih krajev prinašajo zanimive in uporabne rastline in živali, ki jih zaradi njihovega tujega izvora imenujemo tujerodne vrste.

Škodljivi vplivi tujerodnih vrst so bili našim očem dolgo časa skriti. Z napredkom so se bistveno izboljšale prometne povezave, ki so omogočile razcvet globalne trgovine. Zato se število tujerodnih vrst, ki s pomočjo človeka dosežejo nova območja, hitro povečuje. Čeprav se v novem okolju ustali le majhen delež teh vrst, število tistih, ki imajo škodljive vplive na naravo, strmo narašča. Tako se v zadnjih letih poleg koristi, ki jih prinašajo tujerodne vrste, vse bolj zavedamo tudi pasti, ki jih prinaša preseljevanje vrst.

Irena Ljubic, profesorica biologije

POMLAD
Simbolika cvetja



V ponedeljek, 25. marca 2013, so dijaki 2. in 3. letnikov v okviru medpredmetne povezave BIOLOGIJA – UMETNOSTNA ZGODOVINA v šolski avli postavili razstavo, z naslovom POMLAD – SIMBOLIKA CVETJA. Dijaki so raziskovali simboliko tulipana, narcise, žafrana in hijacinte v zgodovini evropskega slikarstva. Razstavljene plakate in cvetlične nasade je popestrila poezija dijakinje Kaje Caf (3. c).

Pomladna pesem brez naslova

Počasi narava svoje oči odpira,
 sonce zlato jo že pričakuje,
 pomlad svoje roke na široko razpira
 in nove načrte kuje.

Ampak Kurent letošnjega dela ni dobro opravil,
 skakal sem ter tja je precej brezglavo,
 zimi se nekako ni zoperstavil,
 da sneg še vedno prekriva ubogo naravo.

Moranin veličastni ples snežink še kar traja,
 sneg naletava naokrog kljub pomladi,
 Morana svoje akrobacije izvaja,
 svoje zlobne prijeme na nemočnih vadi.

Nejevoljno si človek vse to ogleduje,
 Morana je tukaj, kljub vsem pravilom,
 čeprav se človeška rasa na glas pritožuje,
 njen nasmeh ostaja na licih prilepljen z najmočnejšim lepilom.

Presneta zima, sneg presneti,
 le kaj še delate tukaj, kot pa razsajate glavobole?
 Ptice bi že zdavnaj morale peti,
 pa ne majhnih pesmic, temveč veličastne parole.

Naslednje jutro, ko se nejevoljno zbudim,
 skozi okno pogledam in obnemim.
 Pomlad nas je končno prišla obiskat,
 tetka Morana pa je šla spat.

Kaja Caf, 3. c

SODELUJOČI: Sara Majcenovič, 3.a, Maja Simonič, 3.b, Kaja Caf, 3.c, Dania Kanlič, 2.a, Jana Flajsinger, 2.a, Eva Kolarič, 2.a, Niko Gjurasek, 2.c, Marko Mlakar, 2.c, Pia Mernik, 3.d, Jana Turk, 3.d, Nina Širec, 3.d, Mia Žganjar, 3.d, Blaž Jagarinec, 3.g, Laura Ornik, 3.g, Klementina Podgoršek, 3.g, Andreja Gavez, 3.a, Andreja Lajh, 3.a

MENTORICI: Irena Ljubec in Estera Jelenko

**O Parzivalu
s pravljíčarko Ljobo Jenče
29. 3. 2013**



V petek, 29. marca 2013, nas je s svojo pravljíčno navzočnostjo počastila priznana slovenska pevka, zbirateljica in pravljíčarka Ljoba Jenče. Dijakom Gimnazije Ptuj in SŠC Ptuj je v svoji predstavi pričarala znamenito zgodbo o starodavnem vitezu Parzivalu. Ob pripovedovanju in branju se je poigrala z našo domišljijo, s pesmijo pa poskrbela, da so slike še bolj oživele.

Pravljíčarka Jenče črpa svoj navdih iz narave - živi in ustvarja namreč v neposredni bližini Cerkníškega jezera.

Svoje poslanstvo je našla v zbiranju in širjenju slovenskih ljudskih pesmi, za katere pravi, da so ji pomagale spoznavati in razumeti svet potomcev našega naroda, še posebno na Notranjskem.

Zbirko svojih pesmi je predstavila že v ljubljanskih Križankah, na Radiu Slovenija in še kje. Izdala je svoj CD z naslovom Ljudska pesem poje v meni. Vodila je že nešteto pravljíčnih delavnic, prepotovala je veliko dežel in s svojim živim glasom slikala podobe v mislih številnih množic.

Možnost, da postanemo mladi iz bližnjega in daljnega okoliša del takšnega edinstvenega doživetja v družbi Ljobe Jenče, se nam ponuja že med poletnimi počitnicami. **Med 14. in 21. julijem letos** bo namreč na Ptuj potekal mednarodni simpozij pripovedovanja z naslovom V zdravilni moči besede. Strokovnjaki iz Slovenije, Nemčije, Švedske in Velike Britanije se bodo sprehajali skozi zgodbe o Parzivalu in o mitu svetega grala. Izkoristimo to priložnost, vstopimo v čarobni svet besed!

Tadeja Vaupotič, 4. b

Rusijada 2013

5. 4. 2013

5. aprila 2013 je na Loškem odru v Škofji Loki potekal že peti vseslovenski festival ruskega jezika Rusijada, ki ga vsako leto zelo skrbno in prizadevno organizira profesorica ruščine na škofjeloški gimnaziji Marjeta Petek Ahačič. Gre za srečanje učencev, dijakov in študentov ruščine, ki se predstavijo s pesmimi, plesom, dramatizacijami, skeči in še čim v ruščini.

Posebej prisrčen je nastop dvojezičnih otrok ruskih gospodarstvenikov, diplomatov in še drugih zaposlenih pri nas. Častni pokrovitelj je bil predsednik vlade Republike Slovenije Borut Pahor. Festival je iz leta v leto postajal kvalitetnejši in pomembnejši, zato je pred dvema letoma prejel Evropsko jezikovno priznanje za inovativen pristop pri učenju tujega jezika.

Letos so sodelovale 4 osnovne šole, 6 gimnazij, Filozofska fakulteta, otroci iz društva Vesela dRUŠČINA in skupina študentov rusistike Reciklaža. Že petič zapovrstjo smo sodelovali tudi ptujski gimnazijci, letos z dvema pesmima odličnega ruskega »barda« (kantavtorja) Bulata Okudžave.

Na nastop sta nas pripravili profesorica Jožica Lovrenčič Lah in profesorica Tatjana Pichler.

Rusisti Gimnazije Ptuj

Čakajoč Godota

15. FRANKOFONSKI DAN V CELJU

19. 3. 2013

Pod vodstvom profesorice Mary Ellen Ramasimanana Vrtič smo dijakinje tretjih letnikov Jana Lončarič, Pia Milić in Tina Fekonja pripravile in v francoščini zaigrale odlomek iz tragikomedije Samuela L. Becketta, Čakajoč Godota.

Skupaj z devetimi drugimi gimnazijami iz celotne Slovenije smo se **19. marca 2013** predstavile na Frankofonskem dnevu v Celju in prispevale del k celotni igri. Naše učenje in interpretiranje je nadzoroval francoski gledališki igralec in režiser Victor Thimonier iz Lyona, ki je vse povezal in v naše igranje dolil tudi svoje znanje.

Že med pripravami smo se zelo zabavale in se preko dihalnih vaj, interpretacije besedila in vživljanja v Beckettove groteskne like veliko naučile o igrilstvu. Zagotovo pa je bila izkušnja najbolj poučna zato, ker smo z njo razširile tudi svoje znanje francoščine.

Na dan dogodka smo poklepetale z novimi prijateljicami iz Celja, ki so igrale z nami, in se pred predstavo sprehodile po Celju. Preden so gledalci začeli polniti dvorano, je med sodelujočimi zavlada prijetna napetost. Kljub tremi smo igro izpeljale odlično in na odru zelo uživale. Predstavo si je prišlo ogledat tudi nekaj naših sošolcev, ti so jo zelo pohvalili.

Celotna izkušnja se nam je zdela zelo zanimiva in zabavna. Upamo, da bomo imele še veliko priložnosti dokazati svoje igralske sposobnosti in se tako še marsikaj koristnega naučiti.

Tina Fekonja, 3. e

DOPING V ŠPORTU

Predavanje dr. Tadeja Malovrha

11. 4. 2013

Doping, prepovedana poživila in ostali prepovedani prehranski dodatki so v današnji družbi velik problem, saj se s takšnimi substancami srečujemo že v rekreativnem športu. Večina ljudi se sploh ne zaveda, da je takšne substance, ki v večjih količinah veljajo kot prepovedane, mogoče dobiti že v skoraj vsaki večji drogeriji, trgovinah s športno prehrano, lekarnah, v fitness centrih itd.

Te substance se pogosto skrivajo tudi v raznih tabletah za hujšanje (fat burnerjih) in energijskih praških in se prodajajo povsem legalno.

O tej temi smo pri izbirnem predmetu biologija razmišljali s profesorico Ireno Ljubec, ki je zato organizirala predavanje strokovnjaka s tega področja in k nam povabila predsednika Komisije za antidoping pri AZS, prof. dr. Tadeja Malovrha. Predavanja v kulturni dvorani smo se 11. 4. 2013 udeležili nekateri dijaki tretjih in četrth letnikov.

Profesor dr. Tadej Malovrh nam je podrobno razložil, katere substance se uvrščajo med prepovedane in kakšne so posledice uživanja teh snovi. Ker predavatelj tudi sam sodeluje pri doping testih športnikov, nam je iz lastnih izkušenj predstavil, kako se doping testi izvajajo in na kakšne načine je sploh mogoče uloviti športnike pri jemanju nedovoljenih poživil. Predavanje je bilo izredno zanimivo, saj je predavatelj neprestano vključeval svoje osebne izkušnje in doživetja s tega področja in tako pritegnil tudi tiste dijakke, ki jih ta tematika manj zanima.

Aljaž Majcen, 3. a

Tekmovanje iz logike

28. 9. 2012 je potekalo šolsko tekmovanje v znanju logike.

Najboljši so se 10. 11. 2012 udeležili 27. državnega tekmovanja v znanju logike. Samo Metličar (4. a) in Jana Habjanič (1. e) sta prejela srebrno priznanje, najuspešnejši pa je bil Vid Erčević (3. c), ki je prejel zlato priznanje.

Vsem dobitnikom priznanj čestitamo za dosežen uspeh!

Državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni

V soboto, 24. 11. 2012, je v Mariboru potekalo 14. državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni. Na tekmovanje se je uvrstilo 936 tekmovalcev iz 341 šol. Dijakinja Nuša Muršič iz 1.a razreda je prejela srebrno priznanje. Čestitamo!

Irena Ljubec, mentorica

Šolsko tekmovanje iz naravoslovja

V letošnjem šolskem letu je na naši šoli prvič potekalo tekmovanje iz naravoslovja. Slovenija že od leta 2007 sodeluje na mednarodni naravoslovni olimpijadi Evropske unije ali krajše EUSO.

Letos prvič je za to tekmovanje pripravljeno izbirno tekmovanje, najprej šolsko in nato še državno. Najboljših šest z državnega tekmovanja se bo udeležilo Mednarodne naravoslovne olimpijade, ki bo od 17. do 23. marca 2013 v Luxemburgu.

Šolsko tekmovanje, ki se ga je udeležilo 18 ptujskih gimnazijcev, je potekalo 27. 11. 2012. Prvih šest mest so zasedli: Luka Medic (2. c), Jernej Orovič (2. d), Miha Zupanič (2. e), Blaž Hazemali (1. b), Luka Pušnik (2. b) in Mitja Čuš (2. d).

Boris Zmazek

Tekmovanje v znanju astronomije

Dijaki Gimnazije Ptuj so tudi letos sodelovali na tekmovanju v znanju astronomije. Trije dijaki, Jernej Leskovar, Luka Medic in Miha Zupanič so se uvrstili tudi na državno tekmovanje, ki je bilo v soboto, 12. 1. 2013, na Gimnaziji Murska Sobota. Vseh tekmovalcev je bilo 63. Vsi trije dijaki Gimnazije Ptuj so se odlično odrezali in so prejeli srebrno Dominkovo priznanje.

Jasmina Jančič

DRŽAVNI DEBATNI TURNIR

V soboto, 19. Januarja 2013, je devet gimnazijskih debaterjev že v zgodnjih jutranjih urah sedlo na vlak in se odpravilo na srednješolski državni debatni turnir v Trbovlje. Vladalo je zelo dobro vzdušje z veliko smeha in zabave (delček tega smo ujeli tudi na filmski trak, ki ga bomo ob priložnosti delili z vami). S takšno pozitivno energijo so nadaljevali tudi med turnirjem in ponovno dokazali, da so iz pravega testa, da se lahko kosajo z najboljšimi.

Letošnja debatna zasedba je sestavljena iz treh skupin.

Ptuj A: Tadeja Vaupotič, Vito Vidovič Bintchende in Matej Kolarič

Ptuj B: Nejc Pihler, Luka Cvetko in Vid Baklan

Ptuj C: Klemen Petek, Žan Kostanjevec in Karmen Vele

Na turnirju je tekmovalo 42 ekip iz cele Slovenije, torej približno 130 govorcev. Ekipa naših novincev, Ptuj C, se je uvrstila celo v finale, kjer pa so jih nasprotniki iz bežigrajske gimnazije žal premagali. Tako so dosegli blesteče 2. mesto, odlično skupno uvrstitev sta si priborili tudi ekipa Ptuj A s 6. in ekipa Ptuj B z 11. mestom.

Naši debaterji so se po lanskem uspehu tudi posamično ponovno uvrstili v sam vrh govorništva: Tadeja Vaupotič je bila tako razglašena za 4. najboljšo govorko, v debati še sveži Luka Cvetko za 5. najboljšega govorca in Klemen Petek, prav tako novinec, za 7. najboljšega govorca na državnem debatnem turnirju.

Vsem ekipam in debaterjem iskreno čestitamo!

Mitja Zorec – državni prvak v znanju nemščine

9. januarja 2013 je potekalo šolsko tekmovanje v znanju nemščine, ki se ga je udeležilo 35 dijakov 2. in 3. letnikov. Tekmovali so v 4 kategorijah - 2. letnik TJ1 in TJ2 ter 3. letnik TJ1 in TJ2.

13 dijakov je prejelo bronasta priznanja, na državno tekmovanje, ki je bilo 14. februarja 2013 na Gimnaziji Celje – Center, pa se je uvrstilo 6 najboljših ptujskih gimnazijcev: Mitja Zorec, 2. e (2. letnik TJ1), Martin Žgeč, 2. d in Ana Žuran, 2. c (2. letnik, TJ2), Monika Mernik, 3. d, Alen Bezjak, 3. d in Peter Vesenjaj, 3. d (3. letnik, TJ2).

Med dijaki drugih letnikov je bil najuspešnejši dijak **Mitja Zorec (2. e)**, ki je v kategoriji nemščina kot 1. tuji jezik med vsemi tekmovalci zbral največ točk in postal državni prvak. Vsi ostali naši tekmovalci so prejeli srebrna priznanja.

Dijakom čestitamo za dosežen uspeh!

Renata Merc Furman

Nemška bralna značke • EPI Lesepreis

6. marca 2013 je potekalo tekmovanje v nemški bralni znački – EPI Lesepreis, ki se ga je udeležilo 79 dijakov 1., 2. in 3. letnikov.

Zlato priznanje je prejelo 10 dijakov iz 1. letnikov, 8. dijakov iz 2. letnikov in 15 dijakov iz 3. letnikov. Srebrno priznanje je prejelo 13 dijakov iz 1. letnikov, 4 dijaki iz 2. letnikov in 9 dijakov iz 3. letnikov. 20 dijakov je prejelo priznanje za sodelovanje.

Tonja Kolar

Tekmovanje v znanju angleščine Dejan Krajnc 2. najboljši v državi

Dijaki, ki so bili najuspešnejši na šolskem tekmovanju iz angleščine, so se uvrstili na področno tekmovanje v Mariboru. Težke naloge so reševali zelo uspešno, saj so se Primož Vidovič, Jaš Meško, Dejan Krajnc in Juraj Martinez uvrstili na državno tekmovanje.

Zahtevnost je bila še na višji ravni, zato je toliko bolj razveseljiv odličen rezultat, ki so ga dosegli:

Dejan Krajnc, 3. a, angleščina kot 2. tuji jezik – ZLATO PRIZNANJE (**2. mesto v državi**, mentorica Brigita Vertič Kumer), Juraj Martinez, 3. a, angleščina kot drugi tuji jezik – BRONASTO PRIZNANJE (mentorica Brigita Vertič Kumer), Jaš Meško in Primož Vidovič, oba 3. e, angleščina kot 1. tuji jezik – BRONASTO PRIZNANJE (mentorica Aleksandra Pal).

Aleksandra Pal

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje 2012-2013

Po uspešno izpeljanem šolskem tekmovanju za Cankarjevo priznanje (CP) 6. decembra lansko leto so se dijaki naše šole udeležili tudi regijskega tekmovanja in kasneje še državnega.

Regijsko tekmovanje je potekalo na OŠ Podlehnik 29. januarja, za srebrno priznanje pa se je potegovalo 10 dijakov iz prvih in drugih letnikov ter 11 iz tretjih in četrtih. Med dijaki prvih in drugih letnikov je srebrno priznanje osvojilo kar 7 dijakov, od teh so se na državno uvrstili trije, in sicer Žan Malek Petrovič pod mentorstvom profesorice Marije Holc, Anja Lepej pod mentorstvom profesorice Dušanke Pešec in Eva Majerič pod mentorstvom profesorice Silvije Rakuš. Med dijaki tretjih in četrtih letnikov so srebrno CP osvojili štirje, le dvema pa je manjkala zgolj ena točka, da bi sodelovala tudi na državnem, in sicer Tini Fekonja in Jakobu Murku.

Državno tekmovanje je potekalo 23. marca 2013 v Mariboru. V samem vrhu, torej v družbi najboljših, je tudi naš Žan Malek Petrovič. Osvojil je zlato Cankarjevo priznanje.

Naslov letošnjega sklopa je bil Z besedami in med njimi. Dijaki prvih in drugih letnikov so prebrali dve deli, Dušan Čater je napisal Džehenem, Polona Glavan pa Noč v Evropi.

Dijaki tretjih in četrtih pa so morali prebrati dva zelo obsežna in zahtevna romana, saj se tako Vladimir Bartol v Alamutu kot Umberto Eco v Imenu rože med drugim ukvarjata z dejanji, ki so jih posamezniki pripravljene storiti v imenu vere in zaradi želje po oblasti.

Čeprav je branje že samo po sebi svojevrsten užitek in so spoznanja, do katerih nas knjige pripeljejo, že neke vrste nagrada, smo ponosni na naše tekmovalce in jim iskreno čestitamo.

Tatiana Pichler

Tekmovanje mladih zgodovinarjev

Šolsko tekmovanje v znanju zgodovine je potekalo v torek, 22. januarja 2013. Udeležilo se ga je 24 tekmovalcev iz vseh letnikov, 8 dijakov je prejelo bronasta priznanja.

Trije najuspešnejši dijaki s šolskega tekmovanja, Aljaž Skaza (3. c), Tina Fakin (3. a) in Nina Venta (1. d), so 23. marca 2013 našo šolo zastopali na XII. državnem srednješolskem tekmovanju mladih zgodovinarjev, ki je bilo tokrat na Gimnaziji Nova Gorica. Pripravljali so se na temo Hladna vojna in njena protislovja, kar je v bistvu vsebina, ki jo dijaki pri predmetu zgodovina slišijo šele v četrtem letniku. Tematika je sicer zanimiva, a tudi zelo zahtevna. Predelati so morali okrog 250 strani besedila iz različne literature in posnetkov.

Najprej je vsak tekmovalec reševal polo, nato pa je po določenem vrstnem redu sledilo ekipno tekmovanje v poznavanju lokalne zgodovine, torej Nove Gorice. Rezultati pisnega dela so bili merilo za podelitev posamičnih priznanj, rezultati pisnega in ekipnega terenskega dela pa za skupno uvrstitev šol. Tekmovalo je 52 ekip oz. različnih gimnazij in 155 tekmovalcev. Velja povedati, da je istočasno, a ločeno, potekalo tudi tekmovanje srednjih strokovnih šol.

Da je tekmovanje v resnici zahtevno, priča tudi podatek, da je bilo podeljenih samo šest zlatih priznanj in petnajst srebrnih, vsi ostali pa so dobili bronasta priznanja. Naši trije dijaki so dosegli bronasta priznanja in se kot ekipa uvrstili v prvo četrtino. To je zelo lep uspeh, če upoštevamo dejstvo, da so ekipe zelo izenačene in lahko že ena točka razlike odloča o tem, da si uvrščen kar nekaj mest višje oz. nižje.

Dijaki so tako pridobili dodatno znanje in eno izkušnjo več v življenju. Čestitamo za uspeh.

Jelka Kokol Plošinjak in Anja Zelenik

Srečanje mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije

V soboto, 6. 4. 2013, je na Osnovni šoli Majšperk potekalo Regijsko srečanje mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije. Udeležilo se ga je tudi deset dijakinj in dijakov naše šole.

Bronasto priznanje so prejele Maruša Korpič Lesjak za nalogo z naslovom Z dopingom do športnega uspeha – ne hvala! ter dijakinji Jerneja Erhatic in Tjaša Gerečnik za nalogo Seksizem v osnovnošolskih berilih. Naloga z naslovom Ozaveščenost ljudi o pomenu in varnosti jedrske energije, avtorjev Danijela Kosija in Maje Kokot, si je prislužila srebrno priznanje.

Klemen Petek si je z nalogo Življenje monarha – dolžnost ali zadovoljstvo prislužil zlato priznanje in se uvrstil na državno srečanje, srebrno priznanje in uvrstitev na državno srečanje so dosegle tudi dijakinje Rebeka Kovačec, Eva Vojsk, Anja Hribar in Špela Bezjak z nalogo Spomini Angele Arnuš – družinska razmerja, zgodovinski dogodki, opravila, običaji, pesmi in pregovori.

Slednja naloga je bila opažena tudi na državnem srečanju, ker so dijakinje prejele zlato priznanje.

Vsem čestitamo za dosežen uspeh!

Alenka Bukovič

Zlato priznanje za spomine Angele Arnuš

Na letošnjem 47. srečanju mladih raziskovalcev Slovenije so štiri dijakinje naše gimnazije dosegle 1. mesto in zlato priznanje.

Leta 2010 smo od ge. Silvestre Brodnjak prejele fotokopiran izvod rokopisa spominov ANGELE ARNUŠ. Šest dijakinj je naslednje leto prepisovalo rokopis, nato pa so se 4 dijakinje (Špela Bezjak, Anja Hribar, Rebeka Kovačec in Eva Vojsk) iz 4. a- in 4. b-razreda lotile preučevanja družinskih razmerij, zgodovinskih dogodkov v Gorišnici, šeg, opravi, pesmi in pregovorov, kakor jih je zapisala Angela. Z raziskovalno nalogo smo sodelovale na področnem tekmovanju mladih raziskovalcev v Majšperku. 6. aprila 2013 sta obe nalogi dosegli srebrno priznanje in se uvrstili na republiško tekmovanje. Za to tekmovanje, ki je potekalo v Murski Soboti 20. maja 2013, smo združile obe nalogi v eno in dosegle 1. mesto in zlato priznanje.

9. junija je v Cankarjevem domu potekala slovesna podelitev priznanj. Udeležile so se je vse 4 tekmovalke, obe mentorici, profesorica Slavica Bratuša in profesorica Darinka Čretnik, ter gospa Silvestra Brodnjak, ki nas je zvesto spremljala na vseh tekmovanjih. Ves čas je tudi fotografsko beležila dogodke. Naš uspeh in Angeline spomine bomo predstavile tudi na občinski proslavi v Gorišnici 14. julija letos.

Darinka Čretnik

Na Gimnaziji Ptuj imamo tudi uspešne matematike

V tem šolskem letu so dijaki Gimnazije Ptuj preizkusili svoje znanje matematike tudi na matematičnem tekmovanju. Tekmovanje, ki ga organizira DMFA Slovenije, poteka na treh ravneh. Naši dijaki se matematičnih tekmovanj vedno radi udeležijo in, kot vsako leto, so bili tudi letos na vseh ravneh tekmovanja zelo uspešni.

Na šolskem tekmovanju, ki je potekalo **21. marca 2013**, je sodelovalo 138 dijakov in kar 44 jih je osvojilo bronasta Vegova priznanja. Izmed teh dijakov se jih je 22 uvrstilo na regijsko tekmovanje, ki je bilo **4. aprila 2013** v Mariboru. Tudi z rezultati na tej ravni smo zadovoljni, saj je 19 dijakov osvojilo srebrno priznanje. Dobitniki srebrnih priznanj so: Nuša Muršič, Jana Habjanič, Blaž Murko, Mitja Kostanjevec in Žan Malek Petrovič iz 1. letnika, Luka Medic, Luka Pušnik, Miha Zupanič in Lea Gašparič iz 2. letnika, Jernej Leskovar, Eva Zmazek, Jakob Murko, Danijel Kosi, Eva Kukec in Aljaž Majcen iz 3. letnika ter Samo Metličar, Aljaž Belšak, Marko Dajnko in Jan Zmazek iz 4. letnika. Izmed teh so bili Luka Medic, Eva Zmazek in Jernej Leskovar izbrani tudi za državno tekmovanje, ki je bilo letos **20. aprila 2013** v Celju. Na državnem tekmovanju je Luka Medic zasedel odlično 6. mesto in s tem seveda osvojil tudi zlato priznanje. Zlato priznanje je osvojil tudi Jernej Leskovar.

Aktiv matematikov Gimnazije Ptuj

Aljaž Majcen na državnem tekmovanju v znanju geografije osvojil zlato priznanje

V četrtek, **18. aprila 2013**, sva se z mentorico profesorico Janjo Terbuc udeležila 18. državnega tekmovanja v znanju iz geografije. Tema letošnjega tekmovanja je bila Trajnostna raba energije.

Na tekmovanje, ki je potekalo na OŠ 8 talcev v Logatcu, smo se uvrstili najuspešnejši dijaki z območnih tekmovanj. Vseh nas je bilo 30. Državno tekmovanje je bilo tako kot regijsko sestavljeno iz teoretičnega in praktičnega oz. terenskega dela. Najprej smo v učilnicah reševali test znanja o zelenih virih energije, nato pa je sledilo še terensko delo. Tekmovalna pot nas je vodila od šole, preko trga, skozi stanovanjsko naselje do železniške postaje, nato pa mimo vrtače, vodne črpalke ter preko potoka Logaščice. Na terenu smo dobili navodila, na kaj moramo biti pozorni pri opazovanju, si zapisovali in skicirali stvari, ki so se nam zdele pomembne. Po ogledu terena smo nato v učilnici reševali naloge, pri tem pa smo uporabili zapiske, ki smo jih napravili med opazovanjem terena. Na tekmovanju sem osvojil zlato priznanje.

Aljaž Majcen, 3. a

Ruska bralna značka

Dijaki drugih letnikov, ki so v letošnjem šolskem letu izbrali ruščino za izbirni predmet, so v petek, 19. aprila, tekmovali za rusko bralno značko. Prebrati so morali dva teksta, prvega z naslovom Hvala internetu! in drugega z naslovom Pismo.

Prvi je prisrčna zgodbica o Saši in Maši, dveh srednješolcih, ki sta se spoznala v klepetalnici in se čez nekaj časa dogovorila, da se bosta srečala. Da ne bo pomote, Saša je v ruščini fantovsko/moško ime, pomanjševalnica imena Aleksander. Drugo besedilo govori o ljubezni med Žanom, ki živi v Parizu, in Leni, ki živi v Moskvi. Ja, še sreča, da imamo internet in »prevajalnik«.

Bralno značko je skušalo osvojiti 16 dijakov in kar 15 je uspelo. Enemu tekmovalcu ni uspelo zato, ker teksta nista bila objavljena na internetu, bralno značko pa težje osvojiš, če tekstov ne poznaš.

Tatjana Pichler

Tekmovanje v znanju kemije

Na tekmovanju v znanju kemije za Preglova priznanja je tekmovalo 90 dijakov ptujske gimnazije. Največ dijakov je prejelo bronasto Preglovo priznanje:

1. letnik: Klara Vaupotič, Mitja Kostanjevec, Jernej Letonja, Blaž Hazemali, Patrick Urban Bedenik, Ema Šumenjak, Blaž Vidovič, Matevž Hernja, Laura Dolenc, Jan Bezjak, Jana Habjanič, Žan Žmavc, Nuša Muršič, Luka Ivanovič in Jan Harb.
2. letnik: Luka Pušnik, Lea Gašparič in Luka Medic
3. letnik: Tina Fakin
4. letnik: Staša Florjančič

Na državnem tekmovanju, ki je potekalo 11. 5. 2013, sta Mitja Kostanjevec (1. letnik) in Luka Pušnik (2. letnik) dosegla srebrni Preglovi priznanji.

V muzeju krapinskih neandertalcev

V torek, 6. 11. 2012, smo se zainteresirani dijaki drugih letnikov pri predmetu biologija odpravili na kratko ekskurzijo v sosednjo Hrvaško, v Krapino. Ogledali smo si Muzej krapinskih neandertalcev, ki se nahaja v neposredni bližini največjega najdišča pračloveka na svetu – na Hušnjakovem hribu. Tu so praljudje za sabo zapustili neizbrisane sledi.

23. 8. 1899 je krapinski učitelj Rehorić na hribu Hušnjakovo našel čudaške kosti in jih poslal zagrebškemu geologu in paleontologu Dragutinu Gorjanoviću Krambergerju. Pod njegovim skrbnim nadzorom so se kmalu zatem pričela izkopavanja. Jama, kjer je Rehorić prvič našel kosti, se je izkazala za bogato fosilno nahajališče človečnjakov (*Homo neanderthalensis*). Izkopali so okrog 900 človeških kosti ter ostanke kosti jamskega medveda, losa, jelena, nosoroga ter drugih živali. Starost te bogate paleontološke lokacije, ki je sicer zaščiten kot prva paleontološka znamenitost v Hrvaški, ustreza času izpred 130.000 let.

Ogled muzeja, ki sodi med ene najmodernejših v tem delu Evrope, smo pričeli s projekcijo 20-minutnega filma, v katerem je predstavljen vsakdan krapinskih neandertalcev. Spoznali smo, da niso bili le divjaki, ampak bitja, ki so premogla čut za bližnjega. Ogled se je nadaljeval v dvorani, kjer je predstavljena Krapina leta 1899, ko je tja prvič prišel Gorjanović Kramberger. Sledila je kratka animacija, ki prikazuje razvoj vesolja in nastanek Zemlje. Prehod v prvo nadstropje, kjer smo si ogledali kemijsko evolucijo Zemlje, je speljan v obliki spirale. V eni izmed dvoran je ob svojem jamskem bivališču pri vsakodnevnih opravilih upodobljena družina iz uvodnega filma. Nadvse resnično jih je upodobila francoska umetnica Elisabeth Daynes. Predstavljeno je tudi duhovno življenje krapinskega neandertalca in kult pokopavanja mrtvih. Podrobneje smo spoznali njihovo anatomijo in ugotovili, da so znali celo oskrbeti lažje rane in poškodbe. Naš ogled skozi čas se je končal z ogledom tehnoloških dosežkov človeštva.

Vodja ekskurzije je bila profesorica biologije Vesna Pintarić.

Barbara Vute, 2. c



Obisk univerze v Rostocku • 21.–25. 1. 2013

Na povabilo Univerze v Rostocku v Nemčiji je sedem dijakov Gimnazije Ptuj za pet dni zapustilo šolske klopi in šlo znanje in izkušnje nabirat v mesto na severu Nemčije, v Rostock.

Naša pot se je pričela v nedeljo, 20. 1. 2013, ob polnoči. S kombijem smo se izpred gimnazije odpeljali proti Dunaju, kjer smo se vkrkali na letalo za Hamburg. Že to je za mnoge bilo pravo doživetje, saj so leteli prvič. Pot do Rostocka smo nadaljevali z vlakom. Ob spremstvu študentke Pauline smo se namestili v mladinskem hotelu, potem pa se s tramvajem odpeljali do restavracije in ob kosilu prijetno poklepetali z Danielo Boltres, umetnico in docentko na Univerzi v Rostocku, vodjo Akademskega urada za tujino. Ta skrbi tako za domače študente, ki študirajo v tujini, kot tudi za množico študentov iz 99 različnih držav v Rostocku, urad pa je organiziral tudi naše tamkajšnje bivanje. Zvečer smo se že pomešali med študente. Ogledali smo si tekmovanje v pisanju proze (8. Prosawettbewerb) in ob čaju poslušali dela treh študentov ter na koncu glasovali za nam najljubšo zgodbo. Spet v hotelu smo si po naporni poti privoščili zaslužen spanec, pridružili pa so se nam tudi dijaki iz Gimnazije Ljutomer.

Naslednji dan smo preživeli na Univerzi. Izčrpno so nam predstavili študiji, po kosilu v ogromni menzi, ki naenkrat sprejme do 600 oseb, pa smo se sprehodili še skozi knjižnico. Potem smo si ogledali center mesta in se v prosti urici še sami sprehodili po ulicah. Večino so najbolj pritegnile majhne pekarnice, kjer smo ob skodelici kave uživali ob znanem nemškem »Käsekuchen-u«, nekakšni skutni tortici. V hotelu pa so nas presenetili fantje, saj so nam pripravili okusno večerjo, zatem pa smo si na bowlingu privoščili še malo športne sprostitve.

V sredo smo se najprej odpravili na ogled Marijine cerkve (Marienkirche) z zanimivo astronomsko uro, mlada doktorica teologije pa nam je predstavila nagrobne plošče v cerkvi kot vir, iz katerega ogromno izvemo o zgodovini mesta. Potem smo imeli priložnost sodelovati na seminarju o konfliktih v Južni Aziji, namenjenemu študentom politologije. Čeprav tema vseh ni pritegnila, pa nas je presenetila in navdušila organizacija dela, ki jo odlikuje velika izbirnost, upoštevanje posameznikovih interesov in samostojnost pri študiju. Po kosilu v menzi smo si v Volkstheatreu ogledali opereto Fledermaus – pritegnila nas je predvsem zaradi znanih melodij in obilice humorja.

Četrtek je bil spet zelo zanimiv. Po zajtrku smo se napotili v kraj Warnemünde, znano letovišče, ki pa slovi tudi po Inštitutu za raziskovanje Baltskega morja (Institut für Ostseeforschung). Tam smo lahko v laboratoriju tudi sami naredili nekaj zanimivih poskusov: simulirali smo razporejanje plasti sladke in slane ter različno tople vode ter ugotavljali, kako se gibljejo morski tokovi v Baltskem morju. Po ogledu inštituta se seveda nismo mogli upreti še sprehodu po plaži.

Popoldne smo na univerzi dobili koristne informacije o možnostih in načinih vpisa, možnostih za pridobitev štipendij, obiskali smo tudi Careers Service – pisarno, ki študentom glede na njihove sposobnosti, interese in želje pomaga pri iskanju ustreznega delovnega mesta. Tudi o konkretnih možnostih zaposlitve med in po študiju je bilo govora. Za konec smo se oglasili še v pisarni študentske organizacije, kjer smo spoznali njihovega psa Paulija (prijazen pes je last vodje pisarne in jo občasno spremlja na delo). Zadnji skupni večer smo si skupaj ogledali fotografije in se spomnili zanimivih trenutkov preteklih dni. V družbi osebja Akademskega urada za tujino smo si privoščili tudi odlično kurdsko večerjo.

Preden smo se odpravili proti domu, smo si v petek spotoma ogledali še Hamburg – z ladjo smo pluli po Labi in izvedeli veliko zanimivega o drugem največjem evropskem pristanišču. Sprehodili smo se mimo mestnih znamenitosti, za konec pa smo se ustavili še v muzeju, kjer smo si zaradi časovne stiske žal ogledali samo zbirke, namenjene antiki in renesansi. Pozno zvečer smo z lepimi spomini in odločeni, da se še kdaj vrnemo, odleteli proti domu.

Sara Kunčnik, 3. a in Nataša Kostanjevec, prof.



Obisk kulturnega središča vesoljskih tehnologij v Vitanju 24. 1. 2013

Dijaki 3. letnikov obeh skupin izbirne astronomije so si 24. 1. 2013 ogledali razstavo, posvečeno življenju in delu Hermana Potočnika Nordunga, ki je na ogled v Kulturnem središču vesoljskih tehnologij v Vitanju. Razstava je postavljena v novi in zanimivi zgradbi, ki predstavlja Potočnikovo kolo, kot si ga je zamislil za življenje v vesolju in bi omogočalo tako pridobivanje energije kot umetno gravitacijo. Na razstavi je na ogled tudi originalni Sputnik in astronavske obleke.

Poleg razstave so dijaki sodelovali na delavnicah, na katerih so raziskovali zgodovino in namen Sputnika, Voyagerja, GPS satelite, nov evropski sistem Galileo in s pomočjo GPS iskali skriti zaklad. Izvedeli smo, da je tudi na Ptujju skritih polno zakladov, zato bomo z iskanjem nadaljevali doma.

Jasmina Jančič



Ekskurzija v München

27. 4. 2012

V letošnjem šolskem letu smo dijaki tretjih letnikov pri pouku izbirnega predmeta nemščine pripravljali projekt o bavarski prestolnici Münchnu. S knjižničarko smo ponovili pravila o oblikovanju seminarskih nalog, nato pa smo si izbrali vsak svojo temo (izbirali smo med zgodovino Nemčije in Münchna, geografskimi značilnostmi Nemčije in Bavarske, arhitekturo, književnostjo, muzeji, moderno umetnostjo v Nemčiji, športom v Münchnu, znamenitostmi in zabavo prebivalcev tega velikega mesta). Naloge smo predstavili pri pouku in pripravili referate, ki smo jih med potjo in v mestu predstavili dijakom drugih letnikov, ki so se z nami odpravili na pot.

V četrtek, 30. 5. 2013, smo se pod vodstvom profesorice Dobrinke Voršič Rajšp in spremljevalke Slavice Bratuša odpravili na 3-dnevno ekskurzijo v München. Po nekajurni vožnji po Sloveniji in Avstriji nas je čakala že prva nepredvidena pustolovščina, s pokvarjenim avtobusom smo obtičali v predoru. Voznik je kmalu dokazal, da besede profesorice nemščine, ki nam vedno znova zagotavljajo, kako pomembno je znanje tujih jezikov, niso iz trte zvite. S svojim znanjem nemščine je obvestil vlečno službo o okvari in po napornem čakanju smo z novim avtobusom lahko nadaljevali pot proti cilju. Ker smo imeli v novem avtobusu tudi televizijo, smo si lahko ogledali nemški film Poslednji dnevi Sophie Scholl. Vsebina o bratu in sestri, ki sta se s skupino študentov somišljenikov, združenih v društvu Bela vrtnica, borila proti nacizmu in nesmislu druge svetovne vojne ter bila usmrčena, se nas je zelo dotaknila. Ob prihodu v München je močno deževalo in bili smo prav veseli, da smo na programu imeli ogled največjega tehničnega muzeja v Nemčiji - Deutsches Museum. Vsakdo med nami je našel kaj zanimivega, zato nam je bilo kar žal, ko smo morali muzej zapustiti. Ogledali smo si še olimpijski stadion in se povzpeli na televizijski stolp, s katerega smo imeli čudovit razgled nad celotnim mestom. Po ogledu smo se nastanili v mladinskem hotelu, kjer nas je že čakala tipična bavarska večerja – Käsespätzle.

V petek smo se sprehodili po parku, ki obdaja dvorec Nymphenburg. Dvorec je kopija znamenitega gradu v Marseillu in je obdan s velikim parkom, oblikovanem v francoskem stilu. Nato pa smo obiskali še botanični vrt, povezan z dvorcem. Popoldan sta sledila ogleda Stare in Nove pinakoteke, v katerih so razstavljena dela znanih evropskih umetnikov od časa srednjega veka do 20. stoletja. Galerija Lenbachhaus je bila posebna poslastica, saj je Blaž pripravil obsežen referat o društvu Modri jezdec in Vasiliju Kandinskem. Vendar bi v močnem dežju bilo večurno čakanje v vrsti prehudo, zato smo se odpravili proti mestu, kjer nam je Uroš v starem mestnem jedru predstavil znamenitosti, kot so stara mestna hiša, znamenita ura na stolpu nove mestne hiše, cerkev Frauenkirche, trojna mestna vrata, nekaj časa pa smo imeli prosto za individualne ogleda in nakupe spominkov.

Zadnji dan, v soboto, smo si ogledali Münchensko univerzo. Tam je bila razstava ob 70-letnici delovanja Bele vrtnice in lahko smo podoživeli takratne čase. Z univerze smo se ob nekoliko lepšem vremenu brez dežja peš odpravili proti Angleškemu vrtu – Englischer Garten, kjer nam je Sanja pripovedovala o preživljanju prostega časa in zabavah Münchenčanov. Sledil je še ogled muzeja BMW in velike razstave v novi, moderni zgradbi ter na poti domov še ogled znamenite Allianz Arene. Utrujeni in premrazeni smo zapustili München in šele naslednji dan slišali, kako hude posledice je povzročilo veliko deževje, ki je tudi nam krojilo potovanje.

Julija Henkel, 3. d / Foto: Uroš Vaupotič, 3. d



Zaključna strokovna ekskurzija za 1. letnike

10. 6. 2013

Na Gimnaziji Ptuj se zavedamo, da imamo kljub vsem lepotam in bogastvom tujih dežel tudi v domovini veliko naravnih in kulturnih biserov, na katere smo vse prevečkrat premalo ponosni. Da bi bolje poznali domače znamenitosti, se za dijake 1. letnikov že nekaj let organizira zaključna ekskurzija v naše glavno mesto Ljubljana.

Na spoznavanje naše prestolnice smo se odpravili v ponedeljek, 10. junija 2013. Z avtobusi smo se proti glavnemu mestu odpeljali vsi oddelki 1. letnikov. Naša prva postojanka je bil leta 2010 odprti Športno rekreacijski center Stožice. Po sprejemu v ogromni, a še vedno nedokončani garažni hiši, smo se razdelili v več skupin in se pripravili na ogled ljubljanskega športnega ponosa. Dvorana in stadion, oba največja in najmodernejša v Sloveniji, sta nas navdušila, saj so športni objekti ŠRC Stožice, za razliko od drugih delov centra, izjemno dodelani in navdušujejo tako po estetski kot po športni plati. V dvorani smo si ogledali vse, od igrišča do vrhnjih tribun tik pod stropom, vključno z VIP-ložami, kjer ob pomembnih tekmah sedijo predsednik Republike Slovenije in drugi pomembni gledalci. Pod dvorano, v kateri je možno prirediti večino danes poznanih športov in koncerte ter druge kulturne prireditve, smo si ogledali še ogrevalno dvorano, ki sprejme okrog 700 gledalcev. Po ogledu stožiške lepote, v kateri se bo letos odvijal tudi zaključni del največje športne prireditve v zgodovini Slovenije, Eurobasket 2013, smo se odpravili na stadion. Najprej smo za kratek čas posedeli na udobnih stolih ob igrišču, kjer v času reprezentančnih tekem sedijo tudi člani naše izbrane vrste. Med ogledom tribun se je naš vodič večkrat pošalil in nas nasmejal na račun rivalstva med Štajerci in Ljubljančani. Ogledali smo si še garderobne prostore domačega moštva in tudi prostor pod tribunami, kamor v času tekem zaprejo preveč razgrete navijače.

Po nadvse zanimivem ogledu Stožic smo se odpravili v središče Ljubljane. Z avtobusov smo izstopili pred slovenskim hramom demokracije in se od tam odpravili na različne lokacije po prestolnici. Ogledali smo si veličastno stavbo SNG Opera in balet Ljubljana. Tam nas je vodička popeljala po glavni dvorani opere, kjer smo navdušeno opazovali razkošno okrasje v vsakem kotičku dvorane. Preizkusili smo sedišča v najiminenitnejših ložah, kar jih premore ljubljanska opera, in nismo bili razočarani. Počutili smo se kraljevsko, obdani z vsem tem zlatim okrasjem. Stopili smo tudi v zaodrje in preizkusili, kakšen je občutek stati na odru. Ogledali smo si še pododrje in orkestrsko jamo ter prostore, kjer hranijo rekvizite ter scenografske pripomočke. Opera nas je navdušila s svojo kraljevskostjo in nas popeljala v čas kraljev in cesarjev.

Zatem nas je čakal še ogled mesta Ljubljana. Vodič nas je popeljal od Prešernovega trga skozi mesto po čudovitih ulicah in nam sproti pripovedoval o številnih znamenitostih in pomembnih osebnostih, ki so se rodile ali živele v Ljubljani. Sprehodili smo se po Kongresnem trgu mimo Univerze in Križank do NUK-a, kjer smo nekaj časa posvetili eni izmed najpomembnejših stvaritev našega največjega arhitekta, Jožeta Plečnika. Po Šušarskem mostu smo prečkali reko sedmerih imen in se sprehodili do mestne hiše, ljubljanske stolnice Svetega Nikolaja ter ljubljanske tržnice in se preko Mesarskega mostu vrnili na drug breg Ljubljanice do Prešernovega trga. Po ogledu mesta smo imeli nekaj časa za samostojno pohajkovanje po prestolnici in za malico, zatem pa smo obiskali še Mestno gledališče ljubljansko. Tam smo si ogledali bralno uprizoritev Antigone in igralci so navdušili z doživetim branjem tragedije iz antične Grčije, ki smo jo podrobno spoznali letos pri pouku slovenskega jezika. Po končanem ogledu v mestu smo se odpravili še v živalski vrt ZOO Ljubljana. Z zanimanjem smo si v prijetnem sprehodu ogledovali številne živali in uživali v naravi ob lepem vremenu, preden smo se polni vtisov in doživetij odpravili nazaj proti domu.

Žan Malek Petrovič, 1. a

Zaključna strokovna ekskurzija za 2. letnike

Druge letnike je pot vodila na različne konce Koroške. Razreda 2. a in 2. e sta se odločila, da bodo na urniku zgodovina, umetnost in šport. Po slikoviti vožnji ob Dravi med Kozjakom in Pohorjem so se ustavili v Slovenj Gradcu – mestu glasniku miru. Pod vodstvom zgodovinarja in ravnatelja Gimnazije Slovenj Gradec Staneta Berzelaka so spoznali bogato zgodovinsko dediščino in kulturno umetniški utrip mesta, kjer sta živela dva velika umetnika, slikar Jože Tisnikar in skladatelj Hugo Wolf, in kjer najdemo skulpture in likovna dela umetnikov s celega sveta. V rojstni hiši Huga Wolfa so se poučili o večplastnosti njegove zapletene osebnosti in dan zaključili s košarko, odbojko in badmintonom v zavetju gozdnatega pogorja ob Ivarčkem jezeru. Sončen dan je klical in dijaki so se aktivno in z zanimanjem odzvali.

Darja Rokavec



Teden globalnega učenja

12.–16. 11. 2012



Zavedamo se, da sta v današnjem času možna le poučevanje in učenje, ki odpirata oči in um za dojetje stvarnosti tega sveta in nas spodbujata k delovanju za svet večje pravičnosti, enakosti in kulture miru.

Teden globalnega učenja je priložnost za opozarjane na globalne izzive in soočanje z njimi. Na Gimnaziji Ptuj smo se v tem tednu osredotočili na naslednja globalna področja in problematiko: revščina, pismenost in otroško delo.

Dijaki 3. e-oddelka so pod mentorstvom profesorjev Boštjana Šeruge in Vide Otič izvedli ProetContra debato na tezo: V PRAVIČNI DRŽAVI NE BI BILO REVŠČINE. Teden dni pred izvedbo debate so se dijaki razdelili v 2 skupini, v zagovornike teze in skupino, ki je tezo zavračala. Dijaki so se iskanja tehtnih in trdnih argumentov lotili zelo študijsko in se poglobili v številne vire in literaturo. Pri debati pa so pokazali neizmerno domiselnost, izvirnost ter veliko znanja in retoričnih sposobnosti. Sodniki, ki so bili dijaki ob pomoči obeh profesorjev, so zmago prisodili skupini zagovornikov teze.

Dejavnost MISLITI PRIHODNOST je bila izvedena v okviru rednega pouka pri predmetnem področju KIZ, ki je del obveznega dela OIV. Dijaki so s knjižničarko Jelko Kosi ob sodelovalnem učenju, debati in reflektivnem branju spoznavali aktualna vprašanja o pismenosti kot globalnem vprašanju ter njeno soodvisnost od globalnih dogajanj na področju izobraževanja, gospodarskih in socialnih vprašanj, pa tudi o spremenjeni vlogi učenja in poučevanja v digitalni dobi. Domače, skoraj neomejene, možnosti izobraževanja, brezplačen dostop do raznovrstnih domačih in tujih tiskanih in netiskanih virov, internetnih baz podatkov in knjižnic v vseh njihovih pojavnih oblikah, pa tudi vlogo šolskih knjižnic so skušali primerjati z razmerami v tistih delih sveta, kjer sta izobraževanje in pismenost za mnoge le nedosegljiv sen – pot v neodvisnost in svobodo. Dijaki so uzavestili dejstvo, da je pravica do pismenosti v najširšem smislu (funkcionalna, bralna, matematična, računalniška, medijska, digitalna, informacijska, knjižnična, omrežna, socialna, poslovna, zdravstvena ...) ena temeljnih človekovih pravic in da sodi med najpomembnejša področja trajnostnega razvoja.

Želimo si, da bi naši gimnazijci v slogu gesla globalnega učenja v resnici ukrepali. Sprva kot učeči se mladi, ki bodo kasneje kot razgledani ljudje lahko v svojem vsakodnevnem življenju ali ravnanju na svojih poklicnih področjih delovali tako, da bodo premaknili svet tja, kjer ne bo več otroškega dela, nepismenosti in neizobraženosti ter bodo po svojih zmožnostih prispevali h globalnemu izobraževanju in medkulturnemu dialogu.

Do takrat pa udeležencem dejavnosti Misliti prihodnost želimo, da bi se čim bolj opismenili in globalno izobrazili, morda tudi s pomočjo internetnih baz podatkov, kot so Google Books, Google Scholar, Europeana, EDL (EuropeanDigitalLibrary), TED – IdeasWorthSpreading, EbscoHost, Amazon, Project Gutenberg, KvarKadabra – Časopis za tolmačenje znanosti, SLI (Slovenska literatura na spletu), dLib.si – Digitalna knjižnica Slovenije in baza COBISS – Kooperativni online bibliografski sistem in servis, ki so jih spoznali med aktivnostjo Misliti prihodnost in so ta trenutek v Sloveniji še vedno zastoj. Zapišemo lahko še ugotovitev, da ob vseh obstoječih globalnih elektronskih bazah podatkov, v njih dostopnem znanju ter globalni informacijski povezanosti sveta tiskana knjiga v slovenskem prostoru še vedno ohranja pomembno vlogo in vpliv na pismenost svojih državljanov.

Vsem dijakom je bila namenjena interaktivna razstava z uvodnim delom, kaj je globalno učenje in s pozivom k etični potrošnji. Na razstavi so se dijaki srečali s pojmi: otroško delo, sweatshop, pravična trgovina, etična potrošnja, svetovna razporejenost otroškega dela in kršenje pravice do izobraževanja, z dejstvi, koliko otrok in mladih trenutno ni v šoli, ker morajo delati, in imeli so možnost sodelovati v kvizu Hitre superge. Skozi film, ki je objavljen tudi na šolski spletni in na strani facebook, so spoznali, kdo je skrit za njihovo jutranjo kavo, za koščkom čokolade, ki si ga privoščijo, za športnimi copati, za novo majico in kaj lahko storijo, da prekinejo krog izkoriščanja.

Poročilo zapisali: Boštjan Šeruga, Jelka Kosi, Darja Rokavec

Tadeja Vaupotič je glasnica UNESCO Slovenije

V petek, 16. novembra 2012, je v Mestni hiši Ljubljana potekal dogodek, ki sta ga organizirala Slovenska nacionalna komisija za UNESCO v sodelovanju z Zavodom Ypsilon v okviru projekta UNESCOVA mladinska platforma, ki mladim omogoča nove razsežnosti osebnega razvoja in delovanja na lokalnem in mednarodnem nivoju.

Dogodek je bil namenjen razglasitvi Unescovih glasnikov. Za Unescove glasnike so bili izbrani mladi, ki so izjemno aktivni v Unescovih nalogah in projektih, v različnih programih in taborih UNESCOVE ASP mreže ter zavezani širjenju idealov in ciljev UNESCO. Na dogodku so razglasili 12 glasnikov iz cele Slovenije, ki jih je izbrala komisija v sestavi: Žiga Vavpotič, strokovni direktor in predsednik sveta Zavoda Ypsilon, Ljubica Kosmač, članica razvojne skupine UNESCO ASP mreže šol in Eva Jurman, predstavnica ZRSŠ. **In ponosni smo, da je med temi 12 glasniki tudi naša dijakinja Tadeja Vaupotič. Iskrene čestitke in uspešno opravljanje poslanstva UNESCO.**

Mlade glasnike so pozdravili prof. dr. Stanislav Pejovnik, predsednik Slovenske nacionalne komisije za UNESCO in rektor Univerze v Ljubljani, Žiga Vavpotič, strokovni direktor in predsednik sveta Zavoda Ypsilon in Zoran Jankovič, župan MO Ljubljana. Glasnike je razglasila Marjutka Hafner, direktorica Slovenske nacionalne komisije za UNESCO. V kulturnem programu so nastopili otroci in dijaki iz 10 Unescovih šol Slovenije.

Več o dogodku si lahko ogledate na spodnjih naslovih. Hkrati pa vabimo vse ptujske gimnazijce, da se kot dijaki UNESCOVE ASP šole vključite tudi v aktivnosti in debate, ki bodo potekale na spodnjih portalih in naslovih.

<https://twitter.com/UNESCOmladi>; <http://www.facebook.com/UNESCOmladi>; <http://unesco-mladi.si/>

Želimo si, da bi prihodnje leto dobili še kakšnega glasnika ali glasnico.

Darja Rokavec / foto: Branimir Rokavec



Izmenjava z Realschule Übach-Palenberg iz Nemčije

28. 11.–3. 12. 2012

28. novembra 2012 se je enajst dijakinj in dijakov Gimnazije Ptuj v spremstvu profesorice nemščine Tatjane Gašparič in Mateje Potrč polnih pričakovanj, dobre volje in malo prtljage odpravilo na izmenjavo v Übach-Palenberg v Nemčijo. Naša pustolovščina se je začela na zagrebškem letališču, od koder smo se z nemško letalsko družbo Germanwings odpravili v Köln. Za nekatere je bil let zelo vznemirljiv, saj so na letalu sedeli prvič, nekatere pa je bilo celo strah. Ko smo prispeli, so nas na letališču že čakali profesorji gostujoče šole. Pozno zvečer je končno prišel trenutek, ki smo ga vsi nestrpno pričakovali – spoznali smo svoje gostitelje in se odpravili vsak na svoj novi začasni dom. Naslednji dan smo se s svojimi gostitelji odpravili v šolo, kjer smo se najprej vsi spoznali. Uporabili smo vso svoje znanje nemščine, nekateri pa so si malo pomagali tudi z angleščino. Naši gostitelji so nam pripravili majhno presenečenje – odpravili smo se namreč v bližnje prostore njihove cerkve, kjer nas je pričakala prijazna gospa iz Koreje in pod njenim vodstvom smo se preizkusili v bobnanju na korejske bobne. To je bila zanimiva in za nekatere tudi zelo naporna, za profesorice pa predvsem glasna izkušnja. Popoldne smo se peš odpravili na Nizozemsko, kjer smo se sprehodili po majhnem obmejnem kraju in tam občudovali povsem drugačen stil gradnje. V petek smo na šoli pripravili predstavitev Slovenije, Ptuja in Gimnazije Ptuj, naši gostitelji pa so nam predstavili svoj kraj in šolo. Po predstavitvah smo se z avtobusom odpeljali v nizozemski Maastricht. Pospremili so nas naši gostitelji, pa tudi dijaki, ki se učijo nizozemsko in njihov profesor nizozemščine, ki nas je vodil po mestu in nam mesto zelo zanimivo predstavil.

Sobota je bila namenjena bližnjemu mestu Aachen, kamor smo se odpravili z vlakom. Prva postaja je bila ledena dvorana, kjer smo nekaj ur veselo drsali. Spet v centru smo s pomočjo delovnih listov spoznali mesto Aachen in njegove znamenitosti. V stolnici smo se nekateri dijaki udeležili tudi zelo zanimivega vodenja. Najbolj pa smo se razveselili božične tržnice (Weihnachtsmarkt) in tam uživali v zanimivi ponudbi in prelepem predbožičnem času.

Nedeljo smo preživeli s svojimi gostitelji. Nekateri so se odpravili v kopališče, drugi so si ogledali božične sejme, tretji so spoznali še ostale člane družine (dedke, babice, itd.).

Prekmalu je prišel ponedeljek, ko smo se zjutraj v šoli poslovili od ravnatelja, naše gostiteljice profesorice Hermann ter od naših gostiteljev. Preden smo sedli na letalo, ki nas je popeljalo proti domu, smo si privoščili še kratek postanek v Kölnu, ki nam ga je razkazala profesorica Gašparič.

Gostujoča šola nam je omogočila, da smo se naučili veliko novega in videli veliko novih krajev in gostitelji so se potrudili, da smo se v Nemčiji počutili zelo domače. Večini se je v spomin najbolj vtisnil tradicionalni Weihnachtsmarkt v Aachnu, ki je povzročil tudi, da so se naše denarnice zelo hitro praznile. Spet druge je bolj navdušil Köln, kjer smo preživeli zadnji dan našega potovanja. Vsi dijaki pa smo bili nad praznično obarvano Nemčijo zelo navdušeni, saj tam prebivalci še veliko hitreje začnejo živeti in uživati v prazničnem duhu kot mi. Izmenjava je bila za vse zelo koristna, mnogi pa smo se še bolj navdušili nad nemškim jezikom ter se naučili mnogo novih besed, besednih zvez ... Obljubili smo, da se še vrnemo.

Nastja Sluga in Melani Hentak, 3. e



Po Sloveniji s prijatelji iz Millenia Institute iz Singapurja

2.-12. 12. 2012

Nestrpno smo pričakovali 2. december, ko smo v Sloveniji lahko pozdravili že drugo skupino dijakov iz partnerske šole iz Singapurja. Zadnji mesec pred njihovim prihodom smo preživeli v načrtovanju in pripravah na izmenjavo, ves čas pa smo bili v tesnih stikih preko različnih omrežij. Vendar je osebno srečanje veliko pristnejše. Po več kot 20 urah in 20.000 prepotovanih kilometrih so prispeli na letališče Jožeta Pučnika, kjer jih je že čakalo prvo presenečenje – sneg. Večina med njimi ga še nikoli ni videla. Sledila je nestrpnost (kako daleč je še do Ptujja, kako se izgovori to ime ...) in seveda tudi malo strahu pred gostitelji. Po prvih pozdravih pa se je hitro pokazalo, da so bili strahovi odveč.

Prvi dan izmenjave s singapurskimi prijatelji smo preživeli v šoli in v našem mestu. Pripravili smo sprejem, zazvenela je slovenska glasba, ob kateri se je zavrtel plesni par v ljudski noši, zadoneli pa so tudi glasni zvonci kurentov, ki so jim dekleta po starem običaju na ježevke zavezala robce. Vsak gostitelj je za svojega partnerja pripravil tudi drobno darilce. Iz kulturne dvorane smo se preselili v knjižnico, kjer nas je že čakala obilno obložena miza slovenskih kulinarčnih dobrot. Preden smo se odpravili po mestu, nam je v geografski delavnici o Sloveniji profesorica predstavila podnebne in vremenske značilnosti Slovenije, risali smo klimograme in jih umeščali na označene točke v nemi karti Slovenije. V popoldanskih urah smo naše goste odpeljali še na Ptujski grad. Ker so se po mestu začele prižgati božične lučke, smo se sprehodili po nekaterih najlepše okrašenih ulicah in gostom pokazali naše zvezdnato nebo. Pogled na toliko zvezd jih je presenetil in navdušil.

Naslednje tri dni smo preživeli v spoznavanju Slovenije. Odpravili smo se do Škocjanskih jam in Cerkniškega jezera, zadnja postaja v tem dnevu pa je bila Ljubljano. Tam so nekateri izmed naših prijateljev prvič okusili mehiško hrano in občutili sneg. Prvi sneg seveda mora spremljati kepanje in premočeni smo bili do kosti. Po čudovitem jutru v beli Ljubljani smo se naslednji dan najprej podali na učno pot na ljubljansko barje, nato pa proti Bledu, se popeljali okrog jezera in si privoščili slavno blejsko kremno rezino. Že v temi smo prispeli v Mojstrano, kar pa nas ni motilo pri uživanju v zimskih radostih. Uprizorili smo pravo snežno "vojno" med Singapurci in Slovenci, v kateri smo seveda zmagali domačini. S skupnimi močmi pa smo postavili tudi velikega sneženega moža. Šesti dan skupnega druženja smo začeli s sončnim, a hladnim jutrom sredi gora v Mojstrani. Eni bolj, drugi manj naspani smo si v Slovenskem planinskem muzeju ogledali stalno razstavo. Izvedeli smo veliko novega o ustrezni pripravi na planinarjenje, kaj storiti v primeru nesreče oz. kako jo preprečiti, pa tudi kdo so bili prvi slovenski alpinisti in planinci. Sledil je še praktični del s simulacijo reševalne akcije. Na poti proti Planici in Kranjski Gori smo videli še Triglav, ki nas je vse zelo očaral.

Ponovno v šoli so v petek gostje za nas in dijake prvih letnikov pripravili zanimivo predstavitev Singapurja. Predstavitve je v nas takoj vzbudila nestrpno željo, da Singapur in njihovo kulturo tudi sami čim prej doživimo. Po končani predstavitvi je singapurski učitelj za projektni tim pripravil malo presenečenje - s svojimi spretnimi prsti je iz klavirja izvabljal znane melodije, mi pa smo ob tem veselo prepevali in se sproščeno zabavali. Goste smo povabili tudi k pouku, ki je o njihovega precej drugačen. Njihov pouk običajno traja veliko dlje in imajo daljše odmore. Imajo 7 predmetov in tudi sistem ocenjevanja se razlikuje od našega. Za goste smo pripravili še uro "preživetvene slovenščine" in jih naučili osnovnih slovenskih besed, pomembnih izrazov in uporabnih fraz.

Zadnja organizirana aktivnost je bila evalvacijska delavnica, ki jo je pripravila šolska pedagoginja Darja Rokavec. V prvem delu so dijaki predstavljali svoje strahove, dvome, pričakovanja v zadnjem trenutku pred pričetkom izmenjave. Zanimivo je bilo slišati, s čim so se spopadali (nesprejemanje, kaj sploh delam tukaj ...). Seveda so v trenutku srečanja s svojim partnerjem dvomi in strahovi poniknili in se umaknili dogodivščinam. Sledila je izdelava kolaža iz starih časopisov in reklam, v katerem smo izrazili občutke in doživetja v izmenjavi. Zadnji del delavnice je bil zelo čustven, saj so pari dijakov drug drugemu napisali, kako so doživeli svojega partnerja in mu/ji v nekaj besedah prenesli svoje osebno sporočilo.

Če so bili ob prihodu prisotni strahovi in dvomi, je zdaj prevladovalo občutenje izgube, navezanosti ... ter želja po preložitvi tega trenutka slovesa. Izbira pravih zadnjih besed, slovo, solze, občutek, da odhaja dober prijatelj, je zaznamovalo naše zadnje skupne trenutke. Po odhodu avtobusa s šolskega parkirišča smo vsi skupaj začeli odštevati dni do našega odhoda v Singapur.

Udeleženci izmenjave



PROJEKTNI TEDEN 2012

18.–21. 12. 2012

Letošnji projektni teden na ptujski gimnaziji je potekal na temo Slovenska kulinarika – Praznik na domači mizi. Prihodnost lahko ustvarjajo in izboljšajo samo izobraženi, sposobni, delavni in ustvarjalni mladi ljudje, ki obenem čutijo ljubezen do domovine in svojega naroda ter poznajo svoje poreklo in kulturo. Pomemben del slovenske kulture predstavlja tudi slovenska kulinarika, tradicionalne slovenske jedi, ki so bile že od nekdaj posebej razkošne ravno ob praznikih, ko se je domača miza šibila pod dobrotami naših babic.

Ko danes govorimo o slovenski kulinariki, imamo največkrat v mislih tradicionalno kmečko kuhinjo, predvsem najbolj znane žgance, kisló zelje, potico in kranjsko klobaso. Vendar pa slovenska kuhinja premore bistveno več. V znamenitih kuharskih bukvah Valentina Vodnika, ki je najstarejša kuharska knjiga v slovenskem jeziku, poleg tradicionalnih kmečkih in preprostih jedi najdemo tudi jedi iz rakov, belušev, divjačine in podobno. Slovenska kuhinja je zelo raznolika, saj jo poleg geografske in zgodovinske raznolikosti Slovenije, ki je vpeta v prostor med Alpami, Jadranom, Panonsko nižino in obkrožena z sosedami, ki jo skozi zgodovino spremljajo na njeni poti, bogatijo tudi vplivi uveljavljenih narodnih kuhinj Madžarov, Italijanov, Hrvatov in Avstrijcev. Pomemben vpliv na razvoj slovenske kulinarike so imeli tudi pripadniki različnih socialnih in poklicnih skupin.

V projektnem tednu, ko na Gimnaziji Ptuj za nekaj dni opustimo klasične oblike pouka ter k učenju in delu pristopimo na drugačen način, se je tudi letos dogajalo marsikaj zanimivega. S tematskimi delavnicami, strokovnimi predavanji in drugimi dejavnostmi so dijaki bogatili svoje znanje in izkušnje, včasih pomembnejše za življenje kot znanje, ki ga pridobijo pri klasičnem pouku. Vsak dijak je zbral 8 ur delavnic, torej dve štiriurni ali eno osemurno - to so bile praviloma umetniške delavnice, v katerih je bilo za ustvarjanje potrebnega več časa. Takšne delavnice so bile *Kruha in iger*, kjer so se gimnazijci učili nemščine kot igralci v gledališču; *Paradižnik, korenček, malina & co*, v kateri so sodelujoči v motiviki hrane iskali navdih za oblikovanje vzorcev in kostumov in delavnica *Tudi za oči*, kjer so dijaki spoznavali, da je poleg dobre hrane izjemno pomemben tudi lep izgled mize in hrane.

Dijaki pa so lahko izbrali tudi dve štiriurni delavnici, za vsak dan eno. Prvi in drugi letniki so lahko izbirali med naslednjimi delavnicami: *Tihožitje na mizi - kar jemo, to smo*, kjer so učenci spoznavali pomembnejša slikarska tihožitja in skušali dokazati trditev, kar jemo, to smo; *Kuharske bukve od Valetnina Vodnika do sestre Vendeline*, v kateri so dijaki raziskovali stare slovenske kuharice; *Gobe v prehrani*; *Kaj je geografsko poreklo?*; *Ali je zdravo prehranjevanje res dražje in zahteva več časa?*; *Visoka cena poceni hrane*, kjer so gimnazijci spoznavali načine zlorabe in izkoriščanja hrane; *Jedilniki brez meja*, v kateri so udeleženci sami sestavljali jedilnike; *Kaj so jedli naši stari starši?*; *Dobro kuham, zdravo jem*, kjer so dijaki preizkusili svoje kuharske spretnosti; *Darila iz domače kuhinje*, v kateri so dijaki spoznavali različne načine izdelave izvirnih domačih daril; *Sladke dobrote izpod prstov mladih pekarskih šefov*, v okviru katere so se ptujski gimnazijci odpravili v Maribor na Srednjo šolo za prehrano in živilstvo, kjer so pod mentorstvom mladih mojstrov ustvarjali sladke dobrote; *Kuhajmo po vegansko*, kjer so sodelujoči spoznavali veganstvo; *Vino kot hrana*, v kateri so udeleženci določali vinske kisline in se spoznavali s kulturo pitja vina; *Lepa miza – dober tek*; *Ča sent bon – Slovenske in francoske praznične jedi*; *Kaj bom jedel kot študent?*; *Palačinke z namazi, kot so jih poznale naše babice*; *Pravična čokolada & pravična kava*, kjer so dijaki odkrivali posledice izkoriščevalskega trgovanja s kavo in čokolado ter možnosti za pravičnejšo trgovino; *Bonton pri mizi*; *Prehrana nekoč in danes*; *Recepti z žlico namesto tehtnice*, kjer so udeleženci standardne merske enote pretvarjali v »žlične enote«; *Umetnost na krožniku in omika*, delavnica o dizajnu v hrani in trendih v sodobni gastronomiji; *Gerpa, oprešak, pršjača ... ali je to ocvirkova pogača?*, v kateri so udeleženci odkrivali narečna poimenovanja za tradicionalne kmečke jedi iz Podravja; *Pozabljene poljščine ter priprava*

hrane iz le-teh; Dober tek po rimsko, v kateri so se dijaki odpravili v Grand Hotel Primus in se seznanili z turistično ponudbo rimske kulinarike in kulture; *Prehrana v športu in poraba kalorij pri športni vadi in Imaš rad piščanca?*, kjer so gimnazijci izvedeli marsikaj zanimivega o Perutnini Ptuj in pripravili različne jedi iz piščanca. Dijaki zadnjih dveh letnikov so imeli poleg nekaterih zgoraj navedenih delavnic na voljo še delavnici *Italija v slovenski gastronomiji*, v kateri so raziskovali podobnosti med italijansko in slovensko kuhinjo in *Med kot hrana in zdravilo*. Prijavili so se lahko tudi v zaprti delavnici *Babičine kuharske bukve*, v kateri so pripravili razstavo v knjižnici in *Šola zdrave kuhinje*, kjer so se sodelujoči naučili peči kruh in pomena uporabe bolj zdravih sestavin pri kuhi.

Projektne teden se je začel v torek, 18. decembra 2012, z uvodno prireditvijo. Isti dan je bilo na sporedu tudi predavanje *Hrana za veselo in zdravo samopodobo*, ki ga je vodila energična in dobrovoljna Marija Merljak, znana poznavalka zdrave prehrane. Naslednji dan so potekale že vnaprej izbrane delavnice in predavanje Marte Gregorčič *Urbane brazde* za dijake prvih dveh letnikov, za starejše gimnazijce pa predavanje dr. Simona Horvata *DNK in odkritje gena, ki povzroča debelost*. V četrtek, 20. decembra, so dijaki poleg delavnic prisluhnili še predavanju članov društva Zofijini ljubimci *Partnersko kmetovanje* ali predavanju dr. Janeza Bogataja *Ali smo za praznike prazni*. Zadnji dan projektne tedna so si gimnazijci skupaj s profesorji ogledali zaključno prireditev projektne tedna in si, preden so se odpravili na zaslužene novoletne počitnice, zaželeli vesele praznike, med katerimi bodo zagotovo lahko uporabili svoje na novo pridobljeno kulinarčno znanje.

Žan Malek Petrovič, novinarska ekipa ACES



Korak k boljšemu pisanju

21., 22. 1. in 29. 2. 2013

Delavnice smo se udeležili dijaki 3. letnikov, in sicer v dveh delih. Prvi del je potekal 21. in 22. januarja 2013 pod budnih očesom naše mentorice profesorice Tatjane Pichler.

Najprej smo reševali različne naloge, s katerimi smo ugotavljali naš besedni zaklad. Drugi del delavnice je potekal 29. februarja 2013. V tem delu smo se naučili, kako pozorno prebrati besedilo, in na kaj vse moramo biti pri branju pozorni. Brali smo dve besedili, in sicer noveli Nakit in Dragulji, obe francoskega pisatelja Guya de Maupassanta, nakar smo napisali primerjalni esej. Ko nam je profesorica pregledala eseje, nam je tudi natančno razložila, kaj je bilo narobe: česa je bilo premalo, česa preveč in zakaj. To je bilo še posebej dobro, saj nas večina ni vedela, zakaj kljub prebranim knjigam pri esejih izgubljam točke.

Vzdušje v delavnici je bilo veselo, sproščeno in prijetno. Vsi smo prišli s ciljem, da se nekaj naučimo, zato nam ni bilo težko ostati v šoli še po pouku. Mislim, da je bila delavnica uspešna in koristna, nihče ne obžaluje, da jo je obiskal.

Jana Turk, 3. d

Naravoslovne delavnice na FNM Maribor

31. 1. 2013

Fakulteta za naravoslovje in matematiko Univerze v Mariboru vsako leto pripravi dneve odprtih vrat, na katerih se predstavi dijakom in učencem. Dijaki so vabljeni, da se udeležijo različnih delavnic. Na delavnicah spoznavajo zanimivosti in novosti s področja fizike, kemije in biologije. Skupaj z mentorji delavnic so dijaki opazovali, merili, preizkušali, izdelovali različne modele, jih preizkušali in izpopolnjevali. V delavnici o obnovljivih virih energije so dijaki izdelali modele elis vetrne elektrarne in merili, katera bi se najbolje obnesla pri pretvarjanju energije vetra v električno energijo. Druga skupina je preizkušala različne kreme za sončenje in ugotavljala, kako uspešno ščitijo pred ultravijoličnimi žarki. Naučili so se, da so kreme z različnimi faktorji zaščite enako učinkovite, faktor zaščite pove, koliko časa krema uspešno ščiti prev UV-žarki.

Dijaki so raziskovali tudi količino mikrovalov v našem okolju. Z mikrovalovi se prenašajo informacije med mobilnimi telefoni in brezžični internet. Čeprav so mikrovalovi za človeka v dovolj majhni količini neškodljivi, se lahko vrednost tega sevanja ob prejemanju klica na mobilni telefon ali blizu enote brezžičnega interneta nevarno poveča. Posebej zanimiva je bila delavnica, na kateri so se dijaki spoznali z virtualnimi očali in ogromnimi možnostmi uporabe le-teh. Neverjetno je, kako dosegljivi so nam izdelki, ki so bili še nedavno samo stvar znanstvene fantastike.

To je le nekaj utrinkov z naravoslovnih delavnic, s katerih so se dijaki vrnili vidno navdušeni nad raziskovanjem. Zato smo že zdaj sklenili, da gremo naslednje leto spet. Pridruži se nam!

Jasmina Jančič

Znak najbolj ustvarjalne šole

Evropa v šoli

18. in 19. 3. 2013



V letošnjem šolskem letu smo se dijaki Gimnazije Ptuj in Gimnazije Ormož ter učenci OŠ Gorišnica odločili, da bomo združili svoje znanje, ideje in kreativnost ter skupaj ustvarjali na temo letošnjega natečaja Evropa v šoli 2012/2013, ki se glasi:

Kot evropski državljani pravice in priložnosti imam – kako dobro jih poznam?

Izmed pravic, ki jih imamo kot evropski državljani, smo izbrali pravico do potovanja in raziskovali, katera evropska mesta smo že obiskali, kaj vse smo tam videli in doživeli, na kaj smo na potovanjih bili pozorni, kaj vse je bilo potrebno vzeti s seboj in kaj postoriti pred samim potovanjem. Obiskali smo že mnoga evropska mesta, o katerih smo lahko zapisali marsikaj zanimivega. Še posebej pa smo se posvetili desetim evropskim mestom. Učenci osnovne šole so natančneje predstavili London, Pariz in Olomouc, dijaki Gimnazije Ormož Barcelono, Benetke in München, dijaki Gimnazije Ptuj pa Bratislavo, Bruselj in Amsterdam. Vsi skupaj pa smo predstavili še Dunaj. O vsakem izmed teh mest smo zbrali fotografije in video posnetke, ki so nastali ob našem obisku posameznega mesta, svoje vtise, občutke in spomine, ki smo jih odnesli iz mesta, pa smo tudi zapisali. Nekatere znamenitosti posameznega mesta smo prikazali še z likovnimi izdelki.

Nekaj raznovrstnih in izvirnih izdelkov, ki so nastali, smo predstavili na panojih v vseh treh šolah. Ob tem smo imeli tudi na vseh treh šolah predstavitev natečaja in sicer:

18. marca 2013 ob 12.30 v OŠ Gorišnica,

19. marca 2013 ob 13.30 v Gimnaziji Ormož,

22. marca 2013 ob 12.30 v Gimnaziji Ptuj.

Nastala pa je tudi skupna spletna stran www.evropavsoli.info/13/OSJO342. Vabimo vas, da prepotujete tudi našo skupno spletno stran in vpišete svoj komentar.

Ob koncu projekta smo bili zelo veseli razglasitve rezultatov, saj naš projekt ni ostal neopažen. Gimnazija Ptuj, Gimnazija Ormož in Osnovna šola Gorišnica so prejemnice znaka najbolj ustvarjalne šole na natečaju Evropa v šoli 2012/13 za povezovalni natečaj Kot evropski državljani pravice in priložnosti imam – kako dobro jih poznam? (www.evropavsoli.info/13/OSJO342).

Mateja Šilak

SINGAPUR**Mesto nočnega blišča milijonov luči**

11.–19. 3. 2013

Po dolgi zimi v Sloveniji sem že nestrpno čakal izmenjavo s Singapurjem. Šestdnevna izmenjava je minila, še preden sem se sploh navadil na časovno razliko in želel bi ostati dlje. Glede na število ljudi in površino Singapurja sem pričakoval le beton in visoke stolpnice, a sem se zmotil, saj je Singapur zelo zeleno mesto. Prebivalci kljub prostorski stiski poskušajo ohraniti čim več rastlin in narave, seveda pa parki in travniki niso niti malo podobni našim – polni so tropskega rastja. Pričakoval sem tudi zelo strog sistem in čisto mesto, vendar je bila slika drugačna. Opazil sem namreč, da ljudje tam, kjer ni nadzora, pravil ne upoštevajo najbolj dosledno.

Šolski sistem je drugačen kot v Sloveniji. Najbolj me je šokiralo, da morajo učenci, ki zamudijo v šolo, pa čeprav samo minuto, za kazen ostati v šoli do šestih zvečer. Menim, da je to učinkovita vzgojna kazen, saj dijak ne želi ostati v šoli še po pouku, ker je urnik že tako precej dolg. Če bi tako vzgojno kazen uvedli pri nas, bi tudi sam moral večkrat ostati po šoli.

V Singapurju mi je predvsem vseč zelo dobro organiziran javni prevoz – od železnice (t.i. MRT), avtobusov do taksijev. Vsak dan sem se s svojim gostiteljem peljal v šolo na drugi konec države. Čeprav se sliši na drugi konec države precej daleč, ne smemo pozabiti, da je Singapur mesto – država. Vožnja je trajala približno uro in pol. In med vožnjo sem lahko vsak dan opazoval, kdo izmed potnikov ima boljši telefon in koliko Iphonov lahko naštejemo. Svojega telefona raje nisem javno razkazoval, saj se lahko le skriva pred njihovimi. A tehnika je tam precej poceni, v največjem razcvetu in lahko dostopna vsem. To jim kar malo zavidam.

V spomin so se mi vtisnili vrtovi ob obali (t.i. GardensbytheBay), saj so odlični primer za to, kako dobro se lahko izkoristijo tropske podnebne razmere v energetske namene. Tukaj imajo številne sončne celice v obliki dreves. Zraven sončne elektrarne je objekt, v katerem je nazorno in zanimivo razloženo delovanje teh elektrarn – dreves.

Azijski način življenja je precej bolj hiter. Družinski člani kosila nikoli ne jedo skupaj in nasploh preživijo zelo malo časa eden z drugim, ker imajo zelo natrpan urnik. Njihovi delavniki so zelo dolgi, dijaki so v šoli tudi do šestih zvečer. To mi ni bilo vseč, saj sem navajen popolnoma drugačnega načina življenja. Morda pa ima pri njih vrednota družina le drugačen pomen kot pri nas. Nam je samoumevno, da mama skuha kosilo, njim pa, da gredo sami ali s prijatelji v kakšnega izmed trgovskih centrov, kjer na t.i. Foodcourtih lahko dobijo, kar jim srce poželi. Od indijske, kitajske, malezijske, japonske pa do evropske in ameriške hrane. Ko sem prvič poskusil hrano v Singapurju, sem mislil, da bom naslednje dni zelo lačen, saj je bila hrana zelo pekoča, česar nisem najbolje prenesel. A sem se naslednje dni na začinjeno hrano navadil in sem proti koncu izmenjave jedel tudi najbolj pekočo hrano. Vsekakor je hrana precej drugačna od naše, uporabljajo več začimb, vse je bolj pisano, zaradi multinacionalnosti je zelo pestra in različna. Prevladujoča sestavina večine kuhinj pa je gotovo riž, ki ga nekateri jedo skoraj pri vsakem obroku.

Življenjski standard v Singapurju je različen. V Sloveniji razlike med bogatimi in revnimi niso tako izrazite, tam pa se te razlike kažejo predvsem v stanovanjskih kompleksih (manj premožni prebivalci živijo dlje od centra, njihova stanovanja so izredno majhna in skromna, premožnejši pa imajo razkošnejša z bazeni, varovana in navzven veliko lepša). Stanovanje mojega gostitelja je bilo podobno povprečnemu slovenskemu stanovanju. Življenja v njem bi se hitro navadil, saj nisem pogrešal ničesar. Počutil sem se dobesedno kot doma, obkrožen s svojo singapursko družino, ki me je toplo

sprejela medse. Spoznal sem veliko družinskih članov svojega gostitelja in vsi so bili prijetni. Najbolj sem se ujel z očetom, s katerim sva debatirala o najrazličnejših temah, velikokrat pozno v noč. Zanimala ga je naša zgodovina, ker oni lahko o njej berejo le na spletu in v knjigah.

Navdušil me je tudi singapurski moderni center mesta. Fascinirale so me predvsem visoke stolpnice in nešteto luči. Ta del mesta je popularna turistična točka, kjer je moč opaziti veliko obiskovalcev iz zahodnega sveta. Tu sem našel sliko, ki sem si jo o Singapurju ustvaril iz turističnih vodnikov in interneta. Mesto stolpnic in nočnega blišča milijonov luči.

V Singapurju sem spoznal veliko novih kultur, navad, izkusil način življenja v velemestu in ob tem zelo užival. Verjamem, da se bom še vrnil, saj sem to obljubil tudi svojemu gostitelju in njegovi družini. V 18 dneh, ki smo jih preživeli skupaj, če prištejem še naše druženje v Sloveniji, sem sklenil tako tesna prijateljstva, ki jih ni mogoče opisati z besedami. Ko smo odhajali, sem se počutil, kot da zapuščam svojo družino. Zame je bila to nepozabna izkušnja, ki se je bom zagotovo spominjal celo življenje.

Uroš Šučur



Z mednarodne konference Millennia Instituta v Singapurju

Maja letos (2.–11. 5. 2013) se je v Singapur odpravila še ena, že tretja, skupina predstavnikov ptujske gimnazije: Jan Harb, Alen Hliš, Jakob Murko, Žan Malek Petrovič in profesorica Alenka Ketiš. Udeležili smo se mednarodne konference v izvedbi Millennia Instituta, ki je po letu 2010 potekala drugič. Poleg ptujske delegacije so se povabilu odzvali tudi predstavniki iz Bruneja, Danske, Nemčije, Indije, Indonezije, Italije in Južne Koreje.

V singapurske talilnem loncu kultur in ras, kjer je možno videti obraze z vsega sveta, smo gostje iz Evrope sicer potrebovali nekaj časa, da smo se prilagodili vremenskim razmeram, saj Singapur leži v tropskem toplotnem pasu, je le 2 stopinji oddaljen od ekvatorja. Konstantna temperatura nad 25 stopinj Celzija, ki se ni spustila niti ponoči ali ob dežju, ter okrog 90-odstotna vlažnost sta sprva predstavljali precejšen šok, vendar smo se po nekaj dneh navadili.

Uradno smo se predstavili in spoznali z drugimi delegacijami na večerji dobrodošlice, kjer smo Slovenijo predstavili s plesom polke na znamenito Golicu in ostale goste navdušili ter poželi bučen aplavz. Slovenijo in Ptuj smo promovirali tudi na tržnici MI Mart & Transcendence, kjer smo na svoji stojnici prodajali razne spominke iz naših krajev. Zbrani denar so namenili šolskemu skladu, ki skrbi za socialno šibke dijake. Še več denarja bi zbrali, če bi zaračunali vsako fotografijo, ki smo jo posneli s Singapurci, ki so nas oblegali s prošnjami za skupno fotografiranje.

V okviru konference smo izpeljali tudi jezikovno delavnico, kjer smo obiskovalcem delavnice predstavili slovenski jezik in osnovne fraze v slovenščini. Slovenijo in slovensko kulturo smo še enkrat predstavili na dogodku MI International Friendship Day. Seveda je precej časa ostalo tudi za spoznavanje kulturnih znamenitosti ter druženje z gostitelji.

Povzeto po prispevku Žana Maleka Petroviča, 1. a

PROJEKT ACES 2012/13

Kaj smo ustvarili in se naučili



Gimnazija Ptuj je bila kot edina slovenska šola na Acesovem natečaju izbrana že petič. V šolskem letu 2012/13 se je naslov natečaja glasil REALITY CHECK – HOW WE PERCEIVE AND CONSTRUCT OUR REALITY THROUGH MEDIA. Skupaj s partnersko šolo Private English Language School iz Chelopecha v Bolgariji smo oblikovali načrt projekta in ga naslovili: **Close Up: Our Voices, Our World / Od blizu: naš glas, naš svet.**

Glavni cilj projekta je bil s pomočjo projektnih aktivnosti ozaveščati dejstvo, kako močno orodje pri oblikovanju vsakdanje realnosti so mediji, saj imajo neverjetno močan vpliv na oblikovanje naših mnenj in pogledov. Razvijali smo medijsko pismenost in kritično mišljenje.

Spoznavali smo različne poklice, povezane z mediji, in se nato sami preizkusili v vlogah novinarjev, fotografov, vizualnih oblikovalcev ... Najprej smo izvedli delavnice pod vodstvom profesionalcev. Filmsko delavnico je vodil snemalec Stanislav Zebec – Stanč, novinarski delavnici pa novinarki, nekdanji ptujski gimnazijki, Polona Ambrožič in Živa Rokavec. Že kmalu smo pridobljeno znanje uporabili v praksi. Pisali smo prispevke za šolsko spletno stran in medijsko pokrivali decembrski projektni teden na Gimnaziji Ptuj. Pripravili in izvedli smo več intervjujev z gosti, v Štajerskem tedniku pa je bil objavljen naš prvi intervju s klovneso Evo Škofič Maurer, ki smo jo gostili na šoli.

Najlepši del projekta pa je za vse nas vedno izmenjava. Dijaki gimnazije Ptuj smo se k našim partnerjem v Bolgarijo odpravili polni pričakovanj in delovne vneme v želji, da uspešno izvedemo naš skupni projekt. Po začetnem spoznavanju in nastanitvi v novem okolju smo začeli uresničevati osrednji cilj projekta – skupni časopis. Obiskali smo tudi prestolnico Bolgarije Sofijo, kjer so nas sprejeli na bolgarski nacionalni televiziji, in Plovdiv, drugo največje bolgarsko mesto.

Že naslednji teden, nekaj dni po odhodu iz Chelopecha, so nas Bolgari obiskali v Sloveniji, skupaj smo obiskali nekaj slovenskih medijskih hiš in oblikovali naš skupni časopis.

Zaključek letošnjega Acesovega cikla in predstavitev projektov vseh sodelujočih osnovnih in srednjih šol iz 15 držav se je odvil na zaključni akademiji v Senecu na Slovaškem. Organizatorji so poskrbeli tako za zabavo in dobro počutje gostov kot tudi za bogate aktivnosti in izobraževalne dejavnosti. Glavni namen Akademije je bila seveda predstavitev našega skupnega projekta, ki smo ga uspešno izvedli z bolgarskimi partnerji. Čeprav smo letošnji projekt šele zaključili, pa smo v želji, da ostanemo del Acesove družine, že iskali novo partnersko šolo, s katero bomo oblikovali projekt za nove izzive v novem šolskem letu. Najpomembnejši dosežek letošnjega projekta pa je izoblikovana skupina dijakov, ki skrbi za medijske prispevke in bo svoje znanje širila na mlajše generacije.

Mentorice: Manja Bratuž, Jelka Kosi, Darja Rokavec, Maja Ropič, Renata M. Furman



Več o projektu preberite v našem spletnem časopisu:
<http://www.gimptuj.si/images/Filmi/PDF/Closeup.pdf>

ACES • Zaključna akademija v Senecu • 9.-12. 4. 2013

Akademija srednjeevroskih šol (aces) je pri uresničevanju svojega poslanstva zelo uspešna, saj je k mednarodnemu sodelovanju privabila številne osnovne in srednje šole iz srednje in jugovzhodne Evrope. Vsakoletni zaključek projekta poteka na zaključni akademiji, ki se zadnja leta odvija na Slovaškem v Senecu, pri Slovakih zelo priljubljenem turističnem kraju ob Sončnih jezerih. Na letošnji akademiji, že sedmi po vrsti, smo sodelovali učenci in učitelji 107 šol iz 15 držav, ki smo ustvarjali in razvijali enega izmed 44 nagrajenih projektov. Skupaj s predstavniki ministrstev za izobraževanje iz sodelujočih držav, novinarji, žiriji, ki je ocenjevala projekte, vodji delavnic ter ostalimi predstavniki organizacij ERSTE Foundation, Včeli dom in Interkulturulles Zentrum, ki omogočajo uspešno delovanje projekta, nas je bilo udeležencev več kot 250.

S profesorico Majo Ropič sva se na pot odpravila z vlakom. Že prvi dan so prireditelji s svojim pristopom poskrbeli, da je vse potekalo v prijateljskem, sproščenem in prijetnem vzdušju, v katerem smo vsi uživali. Spoznali smo dijake tutorje in 4 člane Acesovega koncila, med katerimi je tudi naša dijakinja Tadeja Vaupotič. Izmed učencev oz. dijakov so izbrali tudi Acesove ambasadorje, po enega iz vsake države. Tudi mene je doletela čast zastopati Slovenijo in svojo nalogo sem z veseljem sprejel in po najboljših močeh izpolnjeval. Vsi udeleženci smo na akademiji delali v duhu mednarodnega sodelovanja in odprtosti in sklenili veliko novih prijateljstev ali vsaj poznanstev, ki jih s pomočjo sodobnih komunikacijskih sredstev zagotovo ne bo težko ohranjati. Večinoma smo komunicirali v angleščini kot uradnem jeziku, vendar je bilo ogromno udeležencev iz slovanskih držav, zato smo se sporazumevali tudi v drugih jezikih. Včasih nas je kar presenetilo, kako smo si podobni, saj smo vendar vsi otroci moderne Evrope, ki ne pozna meja in nam omogoča, da spoznavamo druge narode in njihove kulture ter se povezujemo brez ovir in zadržkov. Prav to pa je tudi osnovni namen ACES-a.

Projektne dnevu, na katerem smo predstavili svoje projekte, je sledil dan akademije. Udeležili smo se delavnic, ki so jih izvajali številni mednarodni strokovnjaki. Po delavnicah smo se začeli pripravljati na zaključno slovesnost, na katero so bili povabljeni številni eminentni gostje. Ambasadorji smo sprejeli veleposlanike svojih držav, ki so v Senec prišli iz Bratislave ali Dunaja. Zame, kot mladega ambasadorja, je bilo zanimivo sedeti v družbi slovenskega veleposlanika na Slovaškem, gospoda Stanislava Vidoviča, gospodične Kristine Kham, predstavnice Zavoda za šolstvo Republike Slovenije, in drugih Acesovih ter pravih ambasadorjev in predstavnikov bank, ki za projekt ACES prispevajo denarna sredstva. Na slovesnosti je žirija razglasila zmagovalne projekte, ki so bili nagrajeni v petih različnih kategorijah. Vsaka sodelujoča šola je dobila modro, srebrno, zlato ali čokoladno plaketo. Gimnazija Ptuj je prejela seveda čokoladno plaketo, že svojo drugo, saj smo v projektu sodelovali že petič. Sledila je še zabava ob ritmičnih tamkajšnje znane glasbene skupine.

Naslednji dan smo se po zaključni evalvaciji poslovili in odpravili na pot proti domu ali na ekskurzijo v Bratislavo. Akademija mi bo za vedno ostala v spominu in izkušnje ter spoznanja, ki sem jih pridobil, bodo krojila moj pogled na svet tudi v prihodnosti. Z veseljem se bom spominjal trenutkov, ki sem jih preživel s svojimi novimi prijatelji in ostal ponosen prebivalec ACESland-a.

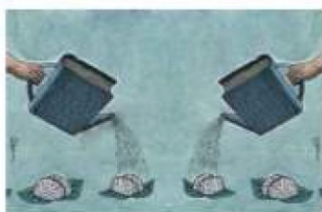
Žan Malek Petrovič, 1. a



OB SVETOVNEM DNEVU KNJIGE Menjaj branje in sanje



MENJAJ BRANJE IN SANJE



Gimnazija Ptuj je v času od 23. marca do 23. aprila 2013 sodelovala v Unescovem nacionalnem projektu Menjaj branje in sanje, ki ga je za slovensko mrežo Unescovih šol organizirala Gimnazija Ledina.

V mesecu marcu in aprilu smo na Gimnaziji Ptuj izvedli aktivnost MENJAVE KNJIG med našimi dijaki in profesorji. Koordinatorici projekta na šoli sta bili Dušanka Pešec in Jelka Kosi. Pri urah slovenščine so slavistke Dušanka Pešec, Marija Holc, Darinka Čretnik, Anita Ekert, Alenka Plohl, Marjana Jeromel, Tatjana Pichler, Silvija Rakuš in Marija Mir Milošič predstavile nacionalni projekt, ki je, kot je zapisano v njegovi predstavitvi, *osredotočen na krepitev in širjenje bralne kulture ter k spodbujanju literarne razgledanosti*. Kot je predvideval projekt, so dijaki med svojimi prebranimi knjigami izbrali eno, vanjo zapisali posvetilo, citat ali narisali sporočilo, namenjeno bodočemu bralcu. V četrtek, 18. aprila, je v knjižnici Gimnazije Ptuj med dijaki potekala izmenjava zbranih knjig. Šolska koordinatorka Unescovega projekta Darja Rokavec je mlade opozorila na problem nepismenosti v svetu in da s popularizacijo branja med vrstniki prispevajo k širšemu znanju in z njim k večji kvaliteti načina življenja, danes lastnega, v prihodnosti globalnega. Knjižničarka Jelka Kosi pa je spregovorila o branju, o mednarodnem dnevu knjige in o aktivnostih, posvečenih knjigi, ki v aprilu potekajo v Sloveniji. Med udeleženci je stekel pogovor o bralnih navadah, o prebranem in o branju na sploh, ki ga je za ene vedno preveč, za druge pa vedno premalo. Dijaki so ob izmenjavi knjig prejeli revijo Bukla, brezplačno revijo o dobrih knjigah, in spominsko knjižno kazalo.

Duška Pešec in Jelka Kosi



Zaključek sodelovanja v nacionalnem Unescovem projektu Menjaj branje in sanje

Ob svetovnem dnevu knjige in avtorskih pravic, 23. aprila 2013, je Gimnazija Ledina gostila sodelujoče iz šestnajstih slovenskih Unescovih šol v okviru nacionalnega Unescovega projekta – Menjaj branje in sanje. Dogodka se nas je skupaj s profesorico Silvijo Rakuš udeležilo tudi pet dijakov, članov knjižničnega kluba Dotik knjige, iz Gimnazije Ptuj. Ob prihodu na Gimnazijo Ledina smo bili deležni toplega sprejema s pogostitvijo ter z bogatim kulturno-literarnim programom, ki ga je skupaj z dijaki ledinske gimnazije pripravil in izvedel koordinator projekta na njihovi šoli, Gregor Erjavec. Sledile so delavnice v skupinah, na katere smo se predhodno pripravili tako, da smo pod mentorstvom knjižničarke Jelke Kosi in profesorice slovenskega jezika Dušanke Pešec prebrali roman Jaz in ti (lo e te), ki ga je napisal italijanski pisatelj Niccolò Ammaniti. Dejavnosti v naši skupini je pripravila in na zelo zanimiv način vodila mentorica bralnega kluba na Gimnaziji Ledina, Andreja Pavle Jurman. V prijetnem in sproščenem vzdušju smo razpravljali o posameznih odlomkih iz romana, za popestritev pa smo si ogledali tudi nekaj najzanimivejših izsekov iz istoimenskega filma, ki je bil posnet po literarni predlogi v režiji Bernarda Bertoluccija. Nestrpno pa smo vsi čakali na izmenjavo zbranih knjig med vsemi udeleženci prireditve, ki je vsaj za nas predstavljala vrhunec dogodka, saj smo tudi mi s seboj prinesli knjige, ki smo jih postavili na knjižno polico, s katere si je nato vsak izbral eno in iz nje prebral zapisano posvetilo, namenjeno bodočemu bralcu.

Ob zaključku srečanja nas je s svojim obiskom počastila tudi namestnica nacionalne koordinatorice UNESCOVE ASP mreže Slovenije, Ljubica Kosmač, ki je organizatorje prireditve in vse sodelujoče v projektu zelo pohvalila ter nam zaželela uspešno sodelovanje in nadaljevanje projekta tudi v naslednjem šolskem letu.

S tem dogodkom je Gimnazija Ptuj zaključila letošnje sodelovanje v Unescovem nacionalnem projektu Menjaj branje in sanje, ki ga je za slovensko mrežo Unescovih šol organizirala Gimnazija Ledina.

Matevž Hernja , 1. e



PROJEKT COMENIUS

Raindrops bring life to all of us



Gimnazija Ptuj je v šolskih letih od 2011 do 2013 ponovno sodelovala v programu Comenius, ki je namenjen dvigu kakovosti šolskega izobraževanja v Evropi, omogoča spoznavanje in razumevanje evropske kulturne in jezikovne raznolikosti ter mladim pridobivati osnovne spretnosti in kompetence, potrebne za njihov osebni razvoj, za prihodnje zaposlovanje in za aktivno evropsko državljanstvo.

Nosilec dvoletnega projekta z naslovom Raindrops bring life to all of us je bila Nizozemska, sicer pa so bile vanj vključene srednje šole iz devetih držav, poleg Nizozemske in Slovenije še Norveška, Španija, Italija, Grčija, Estonija, Slovaška in Madžarska. Osrednja tema projekta je bila voda, ki smo jo v projektnih skupinah, predvsem v okviru izmenjav, obravnavali in osvetlili iz različnih zornih kotov.

Na Gimnaziji Ptuj je bil to najobsežnejši projekt Comenius doslej, saj smo v dveh letih vključili kar 80 dijakov in 14 profesorjev, obiskali in gostili pa smo vrstnike in kolege iz Slovaške, Španije, Nizozemske, Norveške, Estonije in Grčije.

V izvedenih dejavnostih smo aktivno sodelovali in se običajno tudi dobro predstavili. Zablesteli smo v pisanju kratkih zgodb in esejev. Že v preteklem šolskem letu so eseje naših treh dijakov, Maruše Korpič Lesjak (3. š), Sare Janžekovič Toplak (3. d) in Luke Cvetka (3. c) razglasili za najboljše izmed vseh posredovanih esejev iz devetih sodelujočih držav. Letos pa smo se zelo razveselili novice, da so **esej Nevena Boraka (2. a) imenovali za absolutnega zmagovalca med pisci esejev** letošnjega in preteklega projektnega leta. Neskromno moramo priznati, da to priznanje niti ni bilo tako presenetljivo, saj gre za mladega literarnega ustvarjalca, ki je v svojih besedilih in poeziji z globino svoje izrazne moči že večkrat opozoril nase.

O izmenjavi:

Sodelovanje v mednarodnih projektih in izmenjavah, kot je Comenius, se mi zdi zelo koristno in prinaša mnogo prednosti. Ena izmed teh je zagotovo učenje in urjenje tujega jezika, pa tudi učenje sporazumevanja in komuniciranja nasploh. Poleg jezika se naučimo veliko novega o drugih državah, njihovih navadah in načinu življenja. S tem znanjem si širimo obzorje in smo sprejemljivejši za novosti. Pridobimo pa tudi nove prijatelje in spoznamo vrstnike iz tujih držav. Z izmenjavo pridobimo edinstveno izkušnjo, ki je ne bomo nikoli pozabili. Z veseljem bi sodelovala še v kakšnem mednarodnem projektu ali izmenjavi, ker imam z letošnjo samo pozitivne izkušnje.

Nika Jošt, 2. e

Life of an Oak Tree

What are to you the forces of wind?
Those of the sun
and relentless time?

You stand firmly with your routes in the ground,
your branches in the sky
perpetuating towards the sun.
You worry not what brings you the harshness of time.

You dive into the endless depths of the ocean,
you fly to the highest of clouds,
find yourself free in the natural motion.

What is to you, time?
Nothing but flowing life,
it's poem and rhyme.

Neven Borak, 2. a

(Napisano za predstavitev ptujskih dijakov na izmenjavi v Španiji.)



A Global Virtual School and Network
for Sustainable Development

V šolskem letu 2012/13 so v projektu sodelovali razredi 1. a (razredničarka Sonja Bezjak), 1. b (razredničarka: Marija Holc) in 1. d (razredničarka: Silviya Rakuš).



Klimatske spremembe / 1. a

Podnebje se spreminja in te spremembe vedno bolj vplivajo na nas. Ali ste v svoji okolici ali na televiziji opazili, da so neurja in poplave vedno pogostejša? Ali se vam zdijo zime toplejše, z manj snega in več dežja, da pomlad, cvetenje rož in vračanje ptic nastopijo prej, kot bi pričakovali? Vse to in še več so znaki pospešenih podnebnih sprememb. Te predstavljajo enega najresnejših problemov človeštva kljub dejstvu, da se podnebje je in bo spreminjalo. V preteklosti se je podnebje namreč spreminjalo zaradi naravnih vplivov, ki vključujejo spremembe sončnega sevanja, vulkanske izbruhe in podobno. Glavnino sprememb v zadnjih desetletjih pa lahko pripišemo človekovemu delovanju. Predvsem s porabo fosilnih goriv in uničevanjem ter krčenjem gozdov prispevamo k naraščanju koncentracije toplogrednih plinov v ozračju. Segrevanje ozračja zvišuje dolgoletno povprečno temperaturo podnebnih pasov in taljenje ledenikov, poleg tega so pogostejša ekstremna vremenska dogajanja, kot so vročinski valovi, močni nalivi s poplavami in hude suše. Slednje imajo lahko za posledico tudi povečano število gozdnih požarov.

Že Hipokrat je pred približno 2400 leti vedel, da je podnebje pomemben zunanji dejavnik, ki vpliva na človekovo zdravje, in čeprav so podnebne spremembe svetovni problem, lahko vsak od nas nekaj prispeva. Tudi z majhnimi spremembami našega vedenja lahko pomagamo preprečevati emisije toplogrednih plinov, kar pa ne vpliva na kakovost našega življenja. Prej se bomo začeli zavedati negativnih vplivov na podnebne spremembe in ukrepati proti njim, bolj bomo lahko nadzorovali svojo usodo, udobneje živeli ter zaščitili vse lepote in raznolikost našega planeta za prihodnost.

Nuša Muršič, 1. a





Ekološki odtis / 1. d

V letošnjem šolskem letu smo bili dijaki 1. d-razreda skupaj z razredničarko Silvijo Rakuš in s profesorico Janjo Terbuc vključeni v projekt ENO, ki ga vsako leto začnemo 21. septembra, ob svetovnem dnevu miru, s sajenjem dreves po vsem svetu. Tema našega projekta je bila EKOLOŠKI ODTIS, pri čemer je bil eden glavnih ciljev prispevati k zmanjševanju le-tega. Ekološki odtis je del Zemljinega površja, ki je potreben, da zadovolji potrebe po hrani, domu, prevozu, življenjskem slogu in odlaganju odpadkov ter je pokazatelj in merska enota naše potrošnje, zato smo seveda morali najprej ugotoviti, kolikšen je delež ekološkega odtisa pri vsakem posebej in v naših družinah. V ta namen smo sestavili anketo in na podlagi rezultatov ugotavljali, kakšne so naše ekološke navade in s tem posledično tudi ekološka ozaveščenost, s pomočjo spletnega računalna pa smo izračunali svoj ekološki odtis. Rezultati so pokazali, da je naš ekološki odtis previsok in če bi vsi živeli tako kot mi, bi potrebovali vsaj dve Zemlji. V naslednjem koraku smo se v delavnicah, ki smo jih izvedli pri razrednih urah, dobro poučili o tej pereči tematiki, saj le tako lahko prispevamo k boljši ekološki ozaveščenosti v našem razredu in tudi širše. Razdeljeni v skupine smo tako obravnavali teme, ki so v našem lokalnem okolju še kako pomembne (Ekološki odtis in trajnostni razvoj; Ekološko in biološko kmetijstvo; Ekološko poreklo živil in kmetijskih pridelkov; Stopnje zaščite kmetijskih pridelkov in živil; Avtohtone kulturne rastline v Sloveniji; Urbane brazde; Ekološke kmetije v Podravju). V maju smo obiskali tudi razstavo Dobrote slovenskih kmetij z namenom spoznati slovenske kmetije, ki se ukvarjajo z ekološkim kmetovanjem in s prodajo ekološko pridelane hrane.

Za sodelovanje v projektu nas je motivirala predvsem skrb za okolje, saj želimo živeti v zdravem okolju in ga takega pustiti tudi našim zanamcem. Po podatkih Mreže globalnega odtisa je namreč človeštvo že leta 2008 potrebovalo za zadovoljitev potreb in uničenje odpadkov, ki ob tem nastanejo, kar 1,5 našega planeta. Če svojih potreb ne bomo prilagodili zmogljivostim Zemlje, bomo leta 2030 potrebovali že 2, leta 2050 pa kar 3 planete. Ob tem nikar ne pozabimo, da je Zemlja ena sama.

1. d-razred



UNESCO • Mednarodni dan kulturne raznolikosti v Celju 21. 5. 2013

LOVE TO THE PEOPLE WE SHOW so bile besede, ki so odzvanjale v ušesih udeležencev srečanja Unescovih šol Slovenije ob mednarodnem dnevu kulturne raznolikosti za dialog in razvoj. Unescovo središče Celje je letos ob tem dnevu gostilo učence, dijake in profesorje šol, ki so vključene v UNESCOVO ASP mrežo.

Srečanje z naslovom **Ocean nastaja po kapljicah**, ki je v torek, **21. 5. 2013**, potekalo na Šolskem centru Celje, je bilo ena izmed aktivnosti, s katero šole slovenske Unescove mreže obeležujejo 60 let svetovne mreže in 20 let slovenske mreže Unescovih pridruženih šol. Tema letošnjega dogodka je bila voda, saj je leto 2013 tudi mednarodno leto voda. Dan se je začel z zanimivo uvodno prireditvijo in nadaljeval z delavnicami izdelave mozaikov, ogledi zgodovinskega mesta Celje, fotografsko delavnico, športno in glasbeno dejavnostjo. Pozdravili so nas tudi predstavniki Slovenske nacionalne komisije za UNESCO in slovenske Unescove mreže šol, gostitelji pa so pripravili simpatično zaključno predstavo, v kateri so bile rdeča nit kapljice in voda. Predstavili so se tako najmlajši iz Celja, kot tudi malo starejši, ki so pokazali, da sta ritem in glasba nekaj izjemnega, če le uporabiš domišljijo. Dan se je zaključil z veliko pozitivne energije in z razmislekom o bogastvu kulturne raznolikosti med nami in v svetu ter poudarkom, da je kulturna raznolikost velikokrat tesno povezana tudi z vodo in z njeno zelo neenakomerno porazdeljenostjo med narode sveta.

Gimnazijo Ptuj smo zastopale Larisa Horvat, Ivana Djakovič in Sanja Špindler. Pozabavale smo se z ustvarjanjem manjših mozaikov. Pri delu smo izhajale iz modre barve, barve vode, in ustvarile abstraktne mozaične podobe. Po domišljeni ideji in oblikovanju mozaika smo se vse strinjale, da se je za takšno delo treba zelo potruditi in si vzeti veliko časa, biti natančen in potrpežljiv. Bila je nova in zanimiva izkušnja.

Poučene o mozaični obrti, polne vtisov z medvrstniškega druženja in dopoldanskega veselega vzdušja smo se odpravile proti domu.

Sanja Špindler, 3. g



Obisk učencev OŠ Ljudski vrt

V sredo, 22. maja 2013, smo na šoli gostili učence 8. razreda OŠ Ljudski vrt. V uvodnem pozdravu smo jim v kulturni dvorani nanizali nekaj najuspešnejših in odmevnih projektov ter dosežkov letošnjega šolskega leta. Nato pa smo jih kar povabili v naše šolske klopi in se z njimi učili nemščino, francoščino in italijanščino, umetniki so dve uri preživel z našim profesorjem, akademskim slikarjem Dušanom Fišerjem, naravoslovci so se seznanili s poukom astronomije, tisti, bolj jezični, pa so se preizkusili v debati.

Po odzivih sodeč so z nami preživel zanimivo dopoldne. Mi pa se že veselimo ponovnega obiska v naslednjem šolskem letu.



Narodne izmenjave 2012/2013

Ptujska gimnazija je znana po svojih mednarodnih in narodnih izmenjavah, saj verjamemo, da v osebnem spoznavanju kulturnih razlik in podobnosti, pa tudi z bivanjem pri tujih družinah dijaki pridobijo koristne življenjske izkušnje in znanja, ki jih klasični pouk ne ponuja. Kot prenos dobre prakse projekta evropskih oddelkov v splošne oddelke smo v letošnjem šolskem letu v prvih letnikih izvedli tri narodne izmenjave. Vse izmenjave imajo nekaj skupnih elementov - sprejem za goste s kulturnim programom in pogostitev, spoznavanje mesta gostiteljev, ki ga gostom predstavijo dijaki sami, tematske delavnice, ki so običajno povezane s tradicijo in posebnostmi mesta gostiteljev, ter druženje z družinami gostiteljev. Pa poglejmo, kakšne so izkušnje in vtisi letošnjih gimnazijskih prvošolcev.

Narodna izmenjava 1. a-razreda z Gimnazijo Škofja Loka •**18. in 19. 12. 2012 / 15. in 16. 3. 2013**

Povezala sta se ptujski 1. a in 1. e-oddelek iz Škofje Loke. Gorenjci so prišli na Ptuj v decembru, ko je na ptujski gimnaziji potekal projektni teden, Štajerci pa smo Škofjo Loko obiskali marca, ko na škofjeloških ulicah uprizarjajo Škofjeloški pasijon – najstarejše dramsko delo na Slovenskem.

Spoznavati smo se začeli že pred prvim srečanjem preko družbenih omrežij in nestrpno pričakovali našo prvo razredno izmenjavo na gimnaziji. V torek zjutraj, 18. decembra, smo ptujski gimnazijci in razredničarka goste pričakali pred šolsko stavbo. Navdušeni so bili nad moderno in lepo zgradbo ter opremo šole. V kulturni dvorani smo si ogledali uvodno prireditev projektne tedna, zatem pa prisluhnili predavanju gospe Marije Merljak, ki je spregovorila o hrani za veselo in zdravo samopodobo. Ptuj smo si ogledali v štirih skupinah, ki smo jih vodili ptujski dijaki. Po skupinski fotografiji na Mestnem trgu pred mestno hišo smo se ogreli s toplim čajem v bližnji kavarni, prijetno druženje in klepet pa zaključili pred šolo, kjer smo goste predstavili družinam in nato preostanek dneva preživeli doma.

Naslednji dan smo se z gosti udeležili že vnaprej izbranih delavnic v okviru projektne tedna. Sledila je naša skupna delavnica, v kateri smo se posvetili najbolj prepoznavnemu simbolu našega mesta – kurentu. Prisluhnili smo predstavitvi o kurentu in glasnim kurentovim zvoncem, s katerimi sta naša dijaka 4. letnika preganjala zimo, še preden se je sploh začela. Lotili smo se ustvarjanja mask, ki smo jih izdelali iz kartona, kolaž in krep papirja, sirkove metle in drugih materialov. Ob glasbi in druženju smo izdelali čudovite kurentove maske, posebne in unikatne, kot je poseben in enkratni vsak izmed nas. Maske smo drug drugemu predstavili in ob tem ugotovili, da za vsako masko in osebo stoji neka zgodba, ki nas opredeljuje in dela takšne, kakršni smo. Pred šolo smo naredili še spominsko fotografijo z našimi maskami in se poslovili, vendar obenem že kovali načrte za naše ponovno snidenje v Škofji Loki.

V s soncem obsejano Škofjo Loko smo se odpravili 15. marca 2013. Dijaki tamkajšnje gimnazije so nam pripravili zanimiv sprejem, pozdravil nas je ravnatelj Jože Bogataj, razredničarka 1. e pa nam je predstavila program naše dvodnevne izmenjave. Zatem so nas dijaki v manjših skupinah popeljali skozi srednjeveško mesto. Ogledali smo si grad, kjer smo uživali v razgledu na mesto in Alpe. Spoznali smo legendo o srednjem stolpu, pod katerim naj bi ležal zaklad, odpravili smo se še do kužnega znamenja, kašče, kjer so nekoč shranjevali žito, za konec pa smo si ogledali še kamniti ali kapucinarski most iz 14. stoletja. Po prehodu smo se učili tudi peke znamenitega loškega kruhka.

Po odmoru, ko smo se posladkali s pripravljenimi sladkimi dobrotami mam naših novih prijateljev, smo se v šestih delavnicah posvetili Škofjeloškemu pasijonu. Dve uri smo bili aktivni, nato pa smo svoje delo predstavili staršem naših gostiteljev. V likovni delavnici smo ustvarili dve sliki, glasbeniki so nam zaigrali serenado v baročnem slogu, zgodovinarji so predstavili zgodovino Škofjeloškega in drugih pasijonov, fotografi pa so vso delo ujeli v fotografski objektiv. Videli smo tudi dve odigrani sliki iz pasijona, eno klasično in eno v moderni preobleki. Naslednji dan nas je čakala geografska in kulturno-zgodovinska strokovna ekskurzija po Gorenjski. V Železnikih smo si ogledali plavž in muzej v fužinarski hiši, oddelek, ki prikazuje dejavnosti in obrti, ki so se razvijale kot železarstvu spremljajoče dejavnosti, ter oddelek splošne zgodovine kraja. V čipkarski sobi smo videli več kot 300 originalnih čipk in se seznanili s klekljarsko umetnostjo. Obiskali smo Sorico, rojstni kraj impresionističnega slikarja Ivana Groharja in v njegovi rojstni hiši sodelovali v likovni in glasbeni delavnici. V slednji smo v le eni šolski uri sestavili pravi orkester in zaigrali našim profesoricom. V likovni delavnici smo se na preprost način s pomočjo likov (štirikotnik, trikotnik in krog) naučili risati tako rekoč vsak predmet in ga tudi primerno osenčiti. Po poučnih delavnicah smo se odpravili še na Bled in se posladkali s pristno blejsko rezino.

Še prehitro je prišel čas za slovo. Naredili smo še zadnjo skupinsko fotografijo in se poslovili. Obljubili smo si, da bomo obdržali stike, saj smo postali zelo dobri prijatelji. S solzami v očeh smo si pomahali in si zaželeli, da se ponovno srečamo.

Žan Malek Petrovič in Blaž Murko, 1. a

Narodna izmenjava 1. d-razreda z evropskim oddelkom Gimnazije Lava • 27. 5. 2013

Letošnji 27. maj je bil za nas, dijake 1. d-razreda in našo razredničarko, prav poseben dan. V zgodnjih jutranjih urah se nismo odpravili k pouku, ampak nas je pot vodila k našim novim prijateljem v Celje. Na Gimnaziji Lava so nas namreč že nekaj časa nestrpno pričakovali vrstniki iz 1. e-oddelka s svojo razredničarko Polono Zalokar. V sončno Celje smo prispeli zgodaj dopoldne in tako se je začel prvi del narodne izmenjave med Gimnazijo Ptuj in Gimnazijo Lava.

Po prisrčnem sprejemu in pogostitvi smo skupaj prisluhnili programu, v katerem so se nam naši gostitelji na kratko predstavili, s hudomušnim kvizom preizkusili naše poznavanje njihovega mesta in okolice, s posebno točko pa izrazili tudi svoje glasbeno-plesne sposobnosti. Po prijetnem uvodnem delu smo se razdelili v skupine in sledil je sprehod po starem mestnem jedru, obisk Kvartirne hiše, kjer smo si ogledali razstavo srednjeveških oblačil, ter ogled arheološkega razstavišča Celeia – mesto pod mestom v kleti Knežjega dvora, kjer smo se sprehodili med starodavnimi zidovi, ki pričajo o bogati zgodovini mesta. Najzanimivejši del pa je sledil v popoldanskih urah, ko smo skupaj ustvarjali in se zabavali v delavnicah, nekateri smo se učili izdelovati in mešati kreme, drugi govoriti francosko in špansko, vsi pa, seveda, uživati v skupnih trenutkih.

Polni bogatih vtisov in prijetnih izkušenj smo se proti večeru poslovili in si obljubili, da se kmalu spet srečamo. In res, prav kmalu, 4. junija, smo končno dočakali še drugi del naše izmenjave. Tokrat smo bili gostitelji mi. Za naše, sedaj že zelo dobre prijatelje, smo tudi mi poskrbeli s prav posebnim sprejemom, obogatenim z zvoki iz harmonike in s pestro paleto okusnih slaščic ter drugih dobrot, ki so jih za naše goste z veseljem pripravile naše mame in babice. Po uvodni predstavitvi, prav tako popestrjeni z glasbeno in plesno točko, smo se okrepčali z jedmi z bogato obložene mize, nato pa se pričakujoč novih doživetij s polno mero elana v desetih skupinah podali v raziskovanje in odkrivanje bogastev ter lepot našega mesta od kulturnozgodovinskih znamenitosti, kulinarične in turistične ponudbe ter nenazadnje tudi gospodarjenja v enem najuspešnejših ptujskih podjetij. Dopoldanski del obveznosti smo zaključili na grajskem griču in Celjane popeljali še na ogled stalnih zbirk na gradu, nad slikovitostjo katerih so bili povsem očarani. Ogledali smo si grajske sobane, razstavo pustnih mask in likov s Ptujkega in Dravskega polja, Haloz in Slovenskih goric, kot so znameniti koranti, orači, ploharji in drugi, v grajski galeriji pa še nekatere izjemne primerke gotskih in baročnih umetnin na Slovenskem.

Po prostem času, ki je sledil in kot vedno prehitro minil, smo se vrnili v šolo in se v sproščenem vzdušju lotili ustvarjanja v delavnicah, v katerih je vsaka skupina s pomočjo sodobne tehnologije združila svoja doživetja, vtise in spoznanja tega dne v slikovno opremljen prispevek, ki ga je nato na zaključnem dogodku predstavila tudi ostalim skupinam. Tako je vsaka skupina dobila celosten vpogled v vse dejavnosti, ki smo jih sicer opravljali ločeno.

V poznih popoldanskih urah je nastopil čas slovesa, da pa slovo le ni bilo preveč žalostno, so ponovno zadoneli veseli zvoki iz harmonike in, ne boste verjeli, celo zapeli in zaplesali smo. Naši prijatelji so se odpravili proti domu, upamo, da polni lepih spominov, nas pa je ta skok iz šolskega vsakdana obogatil z novo izkušnjo in nam ostal v spominu kot neprecenljivo lep skupek doživetij.

1. d-razred z razredničarko Silvijo Rakuš

Narodna izmenjava 1. e-razreda z evropskim oddelkom Gimnazije Slovenj Gradec • 29.–31. 5. 2013

Še preden so stekle končne priprave na izmenjavo, so dijaki 1. e-razreda naše gimnazije že navezali stike s svojimi vrstniki iz slovenjgraške gimnazije. Snidenje v Slovenj Gradcu tako sploh ni potekalo v nelagodnem vzdušju, saj so se dijaki s pomočjo sodobne informacijske tehnologije že dodobra spoznali.

Dne 29. maja so nas gostili slovenjgraški gimnazijci. Dopoldne je potekalo v raziskovanju in spoznavanju mesta, po kosilu pa so se začele zabavne delavnice, katerih namen je bil, da se dijaki še bolje spoznajo in povežejo. Dodobra smo se nasmejali ob spoznavanju mežiškega narečja in zagatah naših dijakov ob tem ter zabavnih športnih igrah. Vsak razred je pripravil še kratko predstavitev razredne skupnosti in razloga za zadržanost res ni bilo več. Proti večeru so se dijaki razkropili na vse strani Koroške, saj so prespali pri svojih vrstnikih.

Naslednje jutro smo se že zgodaj odpravili proti Ptuj. Vedrega razpoloženja nam ni moglo pokvariti niti turbno vreme. Po uvodnem pozdravu v naši kulturni dvorani smo se razkropili po mestu. Deset skupin, sestavljenih iz ptujskih in slovenjgraških dijakov, je odkrivalo kulturnozgodovinske znamenitosti mesta, kulinarično in turistično ponudbo ter spoznavalo zakonitosti uspešnega ptujskega podjetja. Znova smo se sešli na ptujskem gradu, kjer smo si ogledali stalne zbirke in izpod dežnikov občudovali pogled na stare mestne strehe. Po kosilu, to smo dopolnili s sladicami naših skrbnih mam, smo popoldne nadaljevali v delavnicah in pri skupni predstavitvi dopoldanskega dela skupin.

Pozno popoldne so svoje goste na domove odpeljali ptujski dijaki, ki so poskrbeli za zabaven in pester večerni program, kar se je poznalo naslednje jutro, ko je bilo treba zbrati moči za nove vtise, tokrat ptujске okolice. Načrte nam je prekrizalo vreme, zato smo namesto nameravanega obiska Krajinskega parka Šturmovec obtičali v Vidovi kleti na Vidmu, kamor nas je prišel pozdravit celo njihov župan. Pot smo nadaljevali v Gorišnico, kjer smo si ogledali najstarejšo ohranjeno in v celoti obnovljeno panonsko hišo. Ta nas je prevzela s svojo prvinskostjo, preprostostjo in zgodbami, ki so kar vrele iz naše vodičke.

Trije dnevi, ki smo jih preživeli skupaj, so nas zelo obogatili. Spoznali smo čudovite ljudi, lepo mesto, kamor sicer le redko zaidemo, bolje pa so se lahko spoznavali tudi dijaki 1. e-razreda. In še enkrat smo se lahko prepričali, da ni treba potovati daleč od doma, saj se pravi biseri skrivajo tudi v naši bližnji okolici.

Anita Ekert, razredničarka in mentorica izmenjave



Podelitev nemških jezikovnih diplom

V sredo, **29. 5. 2013**, je na gimnaziji Ptuj potekala slavnostna podelitev nemških jezikovnih diplom, ki jo je uspešno opravila že 13. generacija ptujskih gimnazijcev. Dijakom 4. letnikov, ki so pridobili certifikat o aktivnem znanju nemškega jezika na nivoju C1 po skupnem evropskem referenčnem okviru, je prva čestitala ravnateljica Melani Centrih. Pozdravila pa sta jih tudi župan mestne občine Ptuj, dr. Štefan Čelan, in strokovni svetovalec za nemško jezikovno diplomu v Sloveniji, dr. Reinhard Zühlke, ki je skupaj z ravnateljico dijakom diplome tudi podelil.

Dijaki nižjih letnikov so pod vodstvom programske učiteljice Ulrike Beckenkamp, ki dijake sicer pripravlja na izpit, pripravili kratek kulturni program, slavljenecem pa smo pripravili tudi pogostitev.



Letošnji prejemniki diplom so:

Vid Baklan, Amadeja Čuš, Patricija Fajt, Staša Florjančič, Manuela Kovačec, Ronja Rajh, Patrick Škrinjar, Neva Kumer, Patricia Rakuš, Valentin Justin Tratnik, Karmen Vele, Vito Vidovič Bintchende (C1)

Niko Koderman, Dorotej Horvat, Martina Kozel, Sandra Novak (B2)



Spoznavajmo države Evropske unije

V projektu smo sodelovali dijaki 1. a-oddelka. Raziskovali smo simbole in glavna mesta Latvije, Litve ter Estonije, torej Rigo, Vilno in Talin. V okviru projekta smo se veliko naučili in izdelali plakate z grbi, zastavami in nacionalnimi himnami, zemljevid za lažjo predstavo o legi treh baltskih držav, dva stolpa (stolp cerkve Sv. Olava in stolp Gediminas), brošure, majhne grbe iz papirja, sešil pa smo tudi zastave. Predstavitve našega dela je potekala v soboto, **11. 5. 2013**, v prostorih minoritskega samostana. Sodelovali so osnovnošolci in srednješolci iz Ptuja in okolice in na stojnicah razstavili svoje izdelke. Našo stojnico smo okrasili z zgoraj naštetimi izdelki ter kolački, s katerimi smo razvajali mimoidoče. Prvi so božično jelko postavili in okrasili v Rigi, zato smo jo postavili tudi na naši stojnici in bili deležni kar nekaj začudenih pogledov. S kratko pevsko točko smo se predstavili tudi na odru.

Zaključek smo dočakali v Evroparku evropskih zastav, kjer je vsaka šola, postavljena k zastavi svoje države, v zrak spustila balon. Odprl se je prelep pogled na množico pisanih balonov, ki so poleteli visoko nad Ptujem.

Mentorica projekta je bila razredničarka Sonja Bezjak.

Dijaki 1. a

UNESCO • Mednarodni dan oceanov v Piranu

Gimnazija Ptuj se je v sklopu mednarodnega leta voda ob mednarodnem dnevu oceanov, **7. 6. 2013**, na stojnici UNESCOVE mladinske platforme v Piranu predstavljala z letakom aktivnosti, ki smo jih na šoli izvedli v preteklem šolskem letu.



DEJAVNOSTI OB MEDNARODNEM LETU VODA



VODA

&

Umetnost. reklamni spoti.
vir življenja in energije.
življenjski prostor



VODA

&

Škocjanske jame. Cerkniško
jezero. Ljubljansko barje.
Šturmovci. Mura. HE Fala



VODA

&

MEDNARODNO SODELOVANJE
"Raindrops bring life to all of us"
Grčija. Španija. Nizozemska.
Estonija. Norveška





ŠUM VODA

VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA

VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA

VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA

VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA



*You dive into the endless depths
of the ocean,
you fly to the highest of clouds,
find yourself free in the natural motion.*

VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA

VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA



VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA

VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA

*I opened my eyes and saw her one last
time, sitting beside me, patiently
looking at me with her mellow gaze.
There was no rain, no fog, no cold, wet
coats pushing me down into the dirt. It
was only her.*



VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA

VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA

*"She acts like summer and
walks like rain."
Actually I never thought that people can
see the emptiness and the raindrops
inside of me.*



VODA = LJUBEZEN VODIKA + KISIKA



Gimnazija Ptuj



BESEDILA | Neven Borak | Melanie Golob | Tilen Urbančič | FOTOGRAFIJE | Špela Horvat | Žan Kostanjevec | Miha Zupanič

Špela Horvat – nagrajenka fotografskega natečaja ENO

V okviru projekta ENO (Environment Online) in konference, ki je konec meseca maja potekala v mestu Jonesuu na Finskem, so organizatorji v letošnjem letu razpisali fotografski natečaj z naslovom Act now 2013. Tema natečaja *Voda* je bila izbrana v skladu z mednarodnim letom voda. Mladi fotografi iz vsega sveta, razdeljeni v dve starostni skupini, so poredovali 77 fotografij, ki jih je mednarodna komisija ocenjevala v več kategorijah.

Natečaja se je s tremi fotografijami udeležila tudi naša dijakinja Špela Horvat (1. d). Komisija je v kategoriji *Estetika in emocije* nagradila njeno fotografija *Začetek*, v kategoriji *Sporočilo* pa fotografijo *Optimizem*. Špeli za dosežen uspeh čestitamo!

Več o natečaju in konferenci: <http://www.actnow.fi/home/news/58-photo-contest-2>

Nagrajeni fotografiji



Začetek



Optimizem

Festival Dragon boat na Bledu

9. 6. 2013

Ptujski gimnazijci so se na povabilo Konfucijevega inštituta v Ljubljani v nedeljo, 9. 6. 2013, udeležili tradicionalnega kitajskega festivala. Tam so veslali, igrali kitajske igre in poskusili tudi kitajsko hrano.

Festival je posvečen prihodu poletja in se praznuje vsako leto peti dan v petem mesecu po kitajskem koledarju. Od tu tudi drugo ime za praznik, in sicer 5 in 5. V tem času ima sonce obliko zmaja, čoln pa simbolizira prihod sončnih dni.



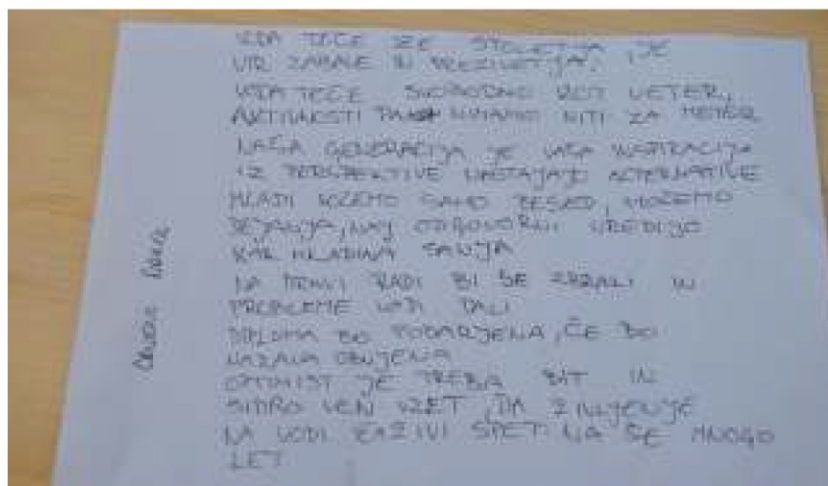
Srečanje UNESCO šol iz Maribora in Ptuja pred hišo stare trte na Lentu v Mariboru

Dijakinje Maša Patafta, Julija Hvalec, Lučka Marija Neuduer in Paula Djukanović so **14. 6. 2013** ptujsko gimnazijo zastopale na srečanju Sodelovanje na področju voda, ki sta ga organizirala Slovenska nacionalna komisija za UNESCO in Evropska prestolnica mladih Maribor 2013.

Razstava Kultura bivanja na in ob reki Dravi, ki je postavljena pred hišo stare trte na Lentu, je bila inspiracija za delo v tematskih delavnicah. Voda in dediščina je bila delavnica, kjer so udeleženci s pomočjo Zavoda za varovanje kulturne dediščine spoznali pomen mlinov ob vodi in si izbrusili mlinski kamen v obliko po lastni domišljiji. Voda in kamen – neločljivo povezana dela narave je bila bolj geološko naravnana delavnica pod vodstvom Geoparka Karavanke, v kateri so mlade poučili, kako voda preoblikuje zemeljsko površje in opozorili na pomen vode v vsakdanjem življenju, turizmu in zdravstvu. Zadnjo delavnico je vodil raper Trkaj. Na postavljeni razstavi so poiskali zanimive besede, jih s pomočjo možganske nevihte povezali v verze in skupaj ustvarili družbeno angažiran »rap komad«.

V tem času so se v kulturno–informacijskem središču Evropske prestolnice mladih Maribor 2013 na Trgu Leona Štuklja 2 v Mariboru predstavili tudi fotografi ptujske gimnazije Špela Horvat, Rok Tumpej, Oskar Težak in Miha Zupanič z razstavo Voda – izziv, ujet v fotografski objektiv.

Darja Rokavec



UNESCOJADA

V soboto, **22. 6. 2013**, smo se dijaki Gimnazije Ptuj odpravili v Slovenske gorice, na OŠ Destrnik, kjer je potekala unescojada.

Vroče in sončno dopoldansko vreme nas je že popeljalo v bližajoče se počitnice, ko smo se z osnovnošolci družili ob športnih aktivnostih. Unescojada je potekala v okviru projekta UNESCOVE združene šole, v katerega je vključena tudi OŠ Destrnik-Trnovska vas. Kot nosilka Unescove dejavnosti na ptujskem območju se je povabilu na unescojado odzvala tudi naša gimnazija. Dijaki ptujske gimnazije smo se skupaj z drugimi sredješolci in osnovnošolci v starostno mešanih ekipah pomerili v atletiki, košarki in nogometu. Učenci in dijaki smo uživali v druženju in zabavi ob športu, saj na unescojadi ni bil pomemben rezultat in zmaga. Pomembno je bilo tekmovati v duhu Unescovih vrednot ter medgeneracijsko sodelovanje.

Žan Malek Petrovič, 1. a



PROJEKT AZIJSKO-EVROPSKA UČILNICA Somewhere Out There

Po dveh uspešnih letih sodelovanja v projektih AEC smo letos delo v učilnici nadaljevali s partnerskimi šolami iz Singapurja, Romunije, Latvije, Indije, Indonezije in Koreje ter iskali zanimive, posebne in skrite koticke nekje tam zunaj.

Ptujske gimnazijke (Lučka Neudauer, Iris Šömen, Lucija Vilčnik, Ana Žuran, Tamara Galun, Nina Venta, Špela Vučak, Špela Horvat, Špela Cvetko in Doroteja Meško) so pod mentorstvom Jelke Kosi in Darje Rokavec odkrivale Ptuj skozi kurentove oči, zgodbe Haloz in Donačke gore, kulturno dogajanje MuziKafe-ja, rekreativne priložnosti ptujske Rance, skrivnosti gradu v Dornavi. Skozi projekt so spoznavale, zakaj so ti prostori v njihovem življenju pomembni. Skozi film, zgodbo, intervju, fotografijo so jih na spletni strani Virtual Tourist predstavile prijateljem kot prostore, ki jih je vredno obiskati.

Projekt je radovedno potovanje v iskanju prostorov svojega okolja, kjer srečuješ neznane ali domače obraze, kjer se rojevajo različne zgodbe in tkejo vezi med ljudmi. Če podrobneje pogledaš v ta prostor, ugotoviš, koliko aktivnosti ponuja, in spoznaš razloge, zakaj ga ljudje obiskujejo. Hkrati pa spoznaš, kaj tebe kot posameznika povezuje s tem prostorom in zakaj ga rad obiskuješ. Na koncu te poti ugotoviš, da so najbolj posebna mesta običajno nekje blizu tebe, je v uvodu v projekt zapisala koordinatorica Er Kia Hui.

»Resnično odkrivanje na potovanju ni le iskanje novih pokrajin, ampak spoznavanje znanih z drugimi očmi.« Marcel Proust

Darja Rokavec

Knjižnični klub v šolskem letu 2012/2013

Letošnje članice knjižničnega kluba Gimnazije Ptuj Dotik knjige – Lucija Vilčnik (2. c), Ana Žuran (2. c), Tamara Galun, (2. c), Lučka Marija Neudauer (2. e), Iris Šömen (2. e), Nina Venta (1. d), Špela Vučak (1. a) in Doroteja Meško (2. c) so bile zelo aktivne skozi vse šolsko leto. Oktobra so sodelovale v mednarodnem mesecu šolskih knjižnic – International School Library Month. Letošnji slogan je bil Šolske knjižnice – vez med preteklostjo, sedanjostjo in prihodnostjo – School Libraries: a Key to the Past, Present & Future. Ob praznovanju je v knjižničnem klubu Gimnazije Ptuj nastala stripovska uprizoritev z naslovom LJUDJE, KI BEREJO avtorice Lucije Vilčnik (2. c).

Članice so sodelovale v nacionalnem Unescovem projektu MENJAJ BRANJE IN SANJE – koordinatorica projekta je bila Gimnazija Ledina, vanj pa je bilo vključenih 16 Unesco šol Slovenije. V okviru projekta smo v mesecu aprilu med bralci Gimnazije Ptuj izmenjali 25 knjig. Članice kluba so se 23. aprila 2013 udeležile zaključne prireditvi na Gimnaziji Ledina. Somentorica dejavnosti na Gimnaziji Ptuj je bila profesorica slovenskega jezika Dušanka Pešec.

Zelo aktivne so bile članice tudi v nacionalnem Unescovem projektu OŠ Franja Goloba Prevalje z naslovom BRANJE – MOJE SANJE. Sodelovale so z videom Branje za sladkanje (avtorica Tamara Galun, 2. c), z esejem Knjiga prihodnosti, za katerega je avtorica Ana Žuran, 2. c prejela nagrado, in stripovsko uprizoritvijo bralnih navad nekoč in danes (avtorice Lucije Vilčnik, 2. c).

Članice so bile dejavne tudi v mednarodnem projektu AEC – Asia-Europe ClassroomNET. Letošnja tema je imela naslov Somewhere Out There, prispevek Gimnazije Ptuj pa Hidden Corners of Ptuj and its Surroundings / Obrazi našega mesta in okolice. Mentorici aktivnosti sta bili Darja Rokavec in Jelka Kosi.

Mentorica Jelka Kosi



Nagrada za pravični razred Gimnazije Ptuj FAIRTRADE • Pravična trgovina



Pravična trgovina predstavlja alternativni sistem trgovanja med skupinami proizvajalcev iz ekonomsko deprivilegiranih držav (zlasti Afrike, Latinske Amerike in JV Azije) ter potrošniki, ki skuša počlovečiti trgovinski proces ter skrajšati trgovinsko verigo od proizvajalca do kupca. Z izločitvijo številnih posrednikov se proizvajalcem omogoči neposreden dostop do tržišča, boljše plačilo in enakovrednejši položaj v trgovinski verigi, ki postane bolj transparentna in uravnotežena.

Na Gimnaziji Ptuj že več let gostimo nemške študente – prostovoljce, ki pri nas preživijo nekaj mesecev in z dijaki ter profesorji sodelujejo pri pouku in v različnih projektih. Prostovoljce k nam napoti nemška organizacija Kulturweit Freiwilligendienst, ki zainteresirane mlade pošilja na različne konce sveta, da tam predstavljajo nemški jezik in kulturo. V času, ki ga preživijo v tujini, pa morajo izpeljati tudi projekt po lastni izbiri. Do letošnjega februarja je bila z nami Bianca Creutz, študentka političnih znanosti, ki se zelo zavzema za okolje in ozaveščanje okoljskih vprašanj ter gibanje za pravično trgovino. V Sloveniji se je zato povezala z aktivnimi posamezniki in organizacijami na tem področju ter zagovorniki pravične trgovine – Fairtrade in v decembrskem projektne tednu k sodelovanju povabila Reneja Sušo, člana društva Humanitas, ki je s Tinetom Čoklom, velikim poznavalcem kave, za dijake izpeljal delavnico Pravična čokolada in kava.

Pokazalo se je, da je tema pravična trgovina med našimi dijaki slabo poznana, tako se je v nadaljevanju šolskega leta Bianca z dijaki 3. eš odločila za izvedbo projekta Faire Schulklasse – Klasse des Fairen Handels (Pravični razred – razred za pravično trgovino) z željo, da se o problematiki in gibanju bolje poučijo. Dijaki so se seznanili z delom otrok na kavnih plantažah v južni Ameriki in s hierarhično lestvico delavec – lastnik plantaže – posrednik – trgovec ter izkoriščevalskimi in nepravičnimi odnosi, ki v okviru te vladajo. To jih je spodbudilo, da na nepravičnost opozorijo tudi druge in jim približajo gibanje Fairtrade.

Dijake je zanimalo, koliko izdelkov pravične trgovine Fairtrade je sploh možno najti na naših trgovskih policah, zato so se odpravili v trgovine in sami preverili. Pošteno so se morali potruditi, da so jih nekaj našli. Da bi preverili, kako so pravična trgovina in njeni izdelki znani v Sloveniji in Nemčiji, so sestavili elektronsko anketo, v kateri so spraševali, kje ljudje kupujejo, ali so pozorni na izvor izdelka, kaj je zanje pri nakupu izdelka najpomembnejše, ali poznajo izraz pravična trgovina in blagovno znamko Fairtrade. Ugotovili so, da pravična trgovina v Sloveniji še ni zelo poznana, da pa je potrošnikom najpomembnejša kvaliteta, zatem cena in šele nato, kje je produkt pridelan. V Nemčiji je pravična trgovina že bolj prisotna, pa tudi zavest pri ljudeh, da je potrebno spodbujati prodajo lokalno pridelanih izdelkov, je v Nemčiji večja.

Po izvedeni anketi je dijake čakal še kreativen del projekta. Posneli so kratek film in z njim sodelovali na natečaju organizacije Fairtrade v Nemčiji. Zelo so se razveselili novice, da je bil projekt nagrajen. Nagrado je na podelitvi 3. julija 2013 v mestu Saarbrücken v Nemčiji prevzela Bianca Creutz, ki že spet pridno prebira študijsko literaturo, a se v mislih vedno znova vrača v čas, ki ga je preživela z nami na ptujski gimnaziji.

Projektna skupina 3. eš

INTERVJU Z BIANCO KREUTZ

Na Gimnaziji Ptuj je od septembra 2012 do februarja 2013 nemški kabinet štel eno članico več, saj se je aktivno pridružila Bianca Creutz, študentka iz Nemčije, ki je prišla v Slovenijo v okviru organizacije »Kulturweit« in je kot prostovoljka sodelovala s profesorici in dijaki pri urah nemščine, pri številnih projektih in na taboru za pripravo na nemško jezikovno diplomu. Preden nas je zapustila, smo jo prosili za intervju.



Kako to, da si prišla v Slovenijo, od kod ideja, kakšna je bila tvoja motivacija?

Želela sem ven, začutila sem, da je v Nemčiji zmeraj vse enako, da potrebujem spremembo. Tako sem prišla na idejo, da bi lahko šla v tujino. Traja pa zmeraj zelo dolgo, preden se ideja uresniči; prijaviti sem se morala že eno leto prej. Rekla sem si, začela bom študirati in čakala na odobritev, do katere je potem tudi prišlo. Organizacija Kulturweit je imela zelo dobro ponudbo, vseh mi je bilo, da je v ospredju kulturni aspekt in ne razvojna pomoč kot pri mnogih drugih organizacijah – torej kultura, jezik. Tako sem se potem enostavno prijavila.

In kako to, da si izbrala Slovenijo? Si razmišljala še o drugih državah?

Razmišljala sem o globalnem jugu. Pri prijavi sem lahko navedla določena območja, npr. južno ali vzhodno Azijo, južno ali vzhodno Evropo, Bližnji vzhod, Južno Ameriko. Večina jih želi v južno Ameriko ali Afriko, a je tam tudi najmanj prostih mest. Odločila sem se za jugovzhodno Evropo, tu je hkrati tudi največ prostih mest na šolah in največje partnersko omrežje. Vprašali so me, ali bi bila pripravljena delati v manjšem mestu oz. državi in na koncu sem imela na izbiro Slovenijo.

Seveda sem izkoristila priložnost. Tu sem s t.i. pedagoško pogodbo.

Pa tvoja pričakovanja? So bila izpolnjena ali si pričakovala kaj povsem drugega?

Pred odhodom nisem pričakovala pravzaprav ničesar, nisem imela natančno izdelanih meril, hotela sem le spremembo, novo okolje, hotela sem iz vsakodnevnih rutine, da sem se lahko zanesla le nase. Izziv. Kar me je presenetilo in česar nikoli ne bi pričakovala, je, kako veliko ljudi mi je bilo pripravljeno pomagati, hitro sem spoznala nove ljudi in prijatelje, ki mi zmeraj lahko priskočijo na pomoč. Na začetku se je morda nekoliko težko znajti, a sem se hitro znašla. Aja ... (smeh) Pričakovala sem, da bom tukaj vsepovsod slišala balkansko glasbo, ki mi je, mimogrede, všeč in sem jo včasih poslušala celo prej, v Nemčiji. A potem ni bilo tako. (smeh) Želela sem si, da se bi na delovnem mestu dobro vživela in da bi mi bo delo bilo v zabavo. Vse to se je tudi več kot uresničilo. Počutila sem se super, zelo dobro sem se integrirala v kolegij in glede na to, kar sem slišala od drugih, ki so se udeležili takih »izmenjav« v kakšni drugi državi, se vsekakor lahko štejem med srečneže. Delo poteka brez trenj in zelo aktivno me vključujejo v delo, mnogim drugim je namreč celo dolgčas.

Glede te spremembe, ki si jo želela – je torej Slovenija sploh kaj drugačna od Nemčije?

Imam zgodnico o tem. Večina Nemcev ne ve natančno, kje Slovenija sploh leži, radi jo zamenjamo s Slovaško. In velikokrat mislimo: »Slovenija, pa to je ja Balkan!« (smeh). Ko potem potuješ na jug, na Hrvaško, v Srbijo, pa slišiš ljudi: »Slovenija, pa to ti je Avstrija, to je ja Nemčija!« V bistvu Slovenija ni ne eno ne drugo. Vse je precej podobno kot v Nemčiji – ko sem prišla sem, sem najprej opazila trgovini Spar in DM (smeh). Zdi se mi, da Slovenija ni ne tipično balkanska, niti tipično »nemška« država, če temu lahko tako rečem. Slovenci ste uspeli ustvariti lasten, svojstven »miks«. Na nekaterih področjih se mi zdite Slovenci veliko bolj sproščeni, po drugi strani pa sem večkrat pomislila:

»Pa saj je v Sloveniji še več birokracije kot v Nemčiji!« (smeh) Torej ni bilo nobenega kulturnega šoka, je pa seveda res zelo, zelo, zelo drugačen jezik! (smeh)

Imaš najljubšo slovensko besedo?

Zelo mi je všeč beseda *knjižnica*, tako dolga, razvlečena, mehko zveneča beseda je. Všeč so mi vaši fonemi. Naglasi so tako zveneči in slovenščina mi zveni zelo melodično. Tudi *pikapolonica* spada med moje najljubše.

In če bi imela možnost, bi se še enkrat odločila priti sem?

Vsekakor, ja. Prav žalostna sem, ker odhajam. Tukaj je šola, tukaj delam, imam prijatelje, tu je moj vsakdan.

Kaj pa dijaki oz. nasploh vzdušje v šoli, se ti zdi, da je kaj drugače, kot si navajena v Nemčiji?

To je pravzaprav težko vprašanje. Zdi se mi, da ste slovenski dijaki nekoliko bolj zadržani, bolj pridni, nemški so malo bolj živahni in vsekakor bolj kritični. Nemški dijaki bolj sodelujejo pri pouku, so bolj aktivni, tu pa bolj ko ne čakate, da vas vzpodbudijo k besedi, kar mi je bilo naporno, ker sem sodelovala v veliko razredih in ker si težko zapomnim imena (nasmeh). Se mi pa zdete slovenski dijaki na splošno prijetni. Na taboru DSD [delovni tabor učencev, kjer se pripravljajo na nemško jezikovno diplomu; op. prev.] se mi je zdelo izredno občudovanja vredno, kako trdo so dijaki delali in kako vzdržljivi so bili. Ob desetih zvečer so še imeti predstavitev pred polno sejo in biti potem še opozorjeni na napake, kar res ni kar tako.

Dijaki imate na šoli zelo bogato ponudbo različnih dejavnosti. Zdi se mi celo, da dijaki tega morda niti ne znate dovolj ceniti, recimo dejstva, da imate na voljo nekoga, kot sem jaz ali kot je Ulrike [tujejezična profesorica nemščine, op. prev.], to morda jemljejo nekoliko preveč samoumevno. Vse izmenjave, npr. potovanje v Singapur, potovanja po celi Evropi, projekt Comeniu itd. Tega na veliko nemških šolah ni. Morda ste slovenski dijaki glede tega kar malo razvajeni. In sama šola! Take lepe, moderne šole, kot je Gimnazija Ptuj, v Nemčiji še nikoli nisem videla, morda kvečjemu kakšno valdorfsko šolo. Je res izredno dobro opremljena, predstavlja krasno delovno okolje in tudi profesorji so zelo angažirani.

Kaj boš torej odnesla s sabo v Nemčijo?

Predvsem bom s seboj odnesla dobro mero sproščenosti. Naučila sem se stvari lotiti »počasi«. Najprej bom malo gledala, se ozirala naokrog, počakala in če ne bo uspelo takoj, bom počakala še malce dlje in potem bo enkrat zagotovo uspelo.

Ugotovila sem, da sem bila že prej »slovenska«, čeprav se tega sploh nisem zavedala. Ko se namreč Slovenci zmenite za nek termin, se dogovorite za »enkrat naslednji teden, recimo v torek okoli treh« in potem tik pred tem še hitro za »vseeno rajši ob pol štirih ali štirih«. To mi je zelo všeč in mi tudi ustreza, ker se težko odločam vnaprej in zato mi ta spontanost prija. Spoznala sem veliko novih prijateljev. Dobro se razumem z ostalimi člani izmenjave in z Ulrike. Oblikovali smo skoraj nekaj takega kot »lastno majhno slovensko družino«, veliko smo počeli skupaj. Pri neki kolegici sem bila tudi velikokrat doma, ima dva majhna otroka, skupaj smo bili na trgatvi, obiskovala sem jih ob vikendih, se igrala z njenimi otroki. Zelo smo se navezali. Našla sem še dva zelo dobra prijatelja, ki sta zelo prisrčna in s katerima rada preživljam čas. Skratka, spoznala sem veliko zelo prijaznih ljudi in tudi občutek, da bo, če se vrnem v Slovenijo, nekdo čakal name je prijeten. Čisto konkretno pa bom v Nemčijo odnesla tudi par steklenic vina in »borovničke«, torej malce žlahtnih slovenskih kapljic (smeh).

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost, kaj nameravaš storiti, kako boš nadaljevala?

Glede tega si na žalost še vedno nisem čisto na jasnem, vsekakor bom nadaljevala študij političnih znanosti, kar sem dva semestra že študirala, preden sem prišla sem. S študijem bom nadaljevala, le da še ne vem kje. Prej sem študirala v Mainzu, a bi iz določenih razlogov rada zamenjala univerzo. Bom videla, kam me bo naplavilo. (smeh) In morda se potem v prihodnosti celo kdaj vrnem v Slovenijo. Veliko sem potovala po Balkanu, bila sem v Srbiji, v Beogradu, ki se mi zdi krasno mesto. Načrtujem tudi že dve nadaljnji potovanji. Ugotovila sem, da mi pogosta potovanja dobro denejo.

Za konec, tvoje doživetje št. 1 v Sloveniji?

Hm, ogromno je bilo čudovitih doživetij, če bi se pa morala odločiti, je to najbrž tabor DSD tabor! (smeh) Tako trdo smo delali in počutila sem se skoraj kot mati koklja, ko sem dijake tako spodbujala, jim pomagala in jih vodila, na koncu so bili zelo uspešni tudi dijaki, za katere si tega na začetku morda sploh ne bi mislili. To res takšni trenutki, ko si misliš: »To ja, to ja!« (smeh)

Najlepša hvala za ta pogovor. Želim ti še veliko veselja in takih doživetij št. 1 na tvojih nadaljnjih potovanjih, pa veliko sreče v prihodnosti.

Ronja Rajh, 4. g

ROKOMET

Področno prvenstvo v rokometu

V četrtek, **22. 11. 2012**, se je v športni dvorani Center odvil derbi področnega prvenstva srednjih šol v rokometu med dijaki ptujske in ormoške gimnazije.

Že tretjič zapored so zmagali gimnazijci ptujske gimnazije. Tekma je bila odločena že v prvem polčasu, saj so Ptujčani odšli na odmor z desetimi goli razlike. V drugem polčasu so razliko v golih obdržali in jo na koncu še nekoliko povečali. Končni rezultat tekme je tako bil 34 : 21. Gimnazijci ptujske gimnazije so se tako uvrstili v nadaljnje tekmovanje.



Četrtninalni turnir v rokometu

V torek, **11. 12. 2012**, se je na Škofijski gimnaziji v Mariboru odvil četrtfinalni turnir v rokometu za dijake. Turnirja so se udeležile štiri gimnazije: Gimnazija F. Miklošiča Ljutomer, II. gimnazija Maribor, Škofijska gimnazija Maribor (gostitelji) in Gimnazija Ptuj. Ptujski gimnazijci so v tekmah z II. gimnazijo iz Maribora in Ljutomersko gimnazijo dokazali svojo premoč in se tako brez težav uvrstili v polfinalni turnir. Čestitke vsem igralcem za prikazano igro in športno obnašanje.

Tomaž Zemljič

Polfinale državnega prvenstva

Rokometaši ptujske gimnazije tretjič zapored v finalu

Rokometaši ptujske gimnazije so v sredo, **27. 2. 2013**, v celjski dvorani Golovec več kot dostojno predstavili šolo, saj so v zelo močni konkurenci osvojili prvo mesto na polfinalnem turnirju v rokometu za dijake. Premoč so morale priznati Prva gimnazija iz Celja, Ekonomska šola Celje in Škofijska gimnazija Maribor. Naši dijaki so se tako že tretjič zapored uvrstili na finalni turnir štirih najboljših šol v rokometu za dijake.

Tomaž Zemljič

Finale državnega prvenstva v rokometu na Ptuju

Rokometaši Gimnazije Ptuj zasedli 3. mesto v državi

21. 3. 2013 je v športni dvorani Center na Ptuju potekal finale državnega prvenstva v rokometu za dijake. Na finale so se poleg ekipe Gimnazije Ptuj uvrstili še dijaki Gimnazije Novo Mesto, 1. gimnazije Celje in Gimnazije Koper.

Za naše dijake je bila to že tretja zaporedna uvrstitev na finalni turnir. Ravno stalnost uvrščanja v sam vrh slovenskega srednješolskega rokometnega tekmovanja, širok izbor kvalitetnih igralcev ter seveda prednost domačega terena je pri fantih vzbujala zelo visoka pričakovanja, to je naslov državnih prvakov.

V prvi tekmi sta se pomerili ekipi Gimnazije Ptuj in Gimnazije Novo mesto. Po zelo izenačeni tekmi, ki bi jo lahko z nekoliko več športne sreče in mirnejših glav prav gotovo dobili dijaki Gimnazije Ptuj, se je tekma po podaljšku zaključila v korist Novomeščanov. V drugi tekmi so prepričljivo zmagali Celjani. Tako sta se v tekmi za tretje mesto pomerili domača in koprška ekipa. Po zelo slabem prvem polčasu, ko so se pri domačih igralcih še videle posledice poraza iz prve tekme, so se igralci pod vodstvom trenerja Tomaža Zemljiča zbrali in dosegli zmago. S tem so dosegli fantastičen uspeh – 3. mesto v državi. V finalu so bili prepričljivo boljši dijaki 1. gimnazije Celje in tako osvojili naslov državnih prvakov. IZIDI:

- tekma – Gimnazija Ptuj : Gimnazija Novo mesto 21 : 25 po podaljšku (po rednem delu 21 : 21);
- tekma – 1. gimnazija Celje : Gimnazija Koper 20 : 13
- tekma za 3. mesto – Gimnazija Ptuj : Gimnazija Koper 23 : 19
- tekma za 1. mesto – Gimnazija Novo mesto : 1. Gimnazija Celje 20 : 27

Najboljši igralec je postal Jaka Malus (1. gimnazija Celje); najboljši strelec je bil Matevž Marinček (1. gimnazija Celje); najboljši vratar je bil Urh Brana (Gimnazija Novo mesto). Čestitke našim dijakom in trenerju Tomažu Zemljiču za nov velik uspeh rokometna na ptujski gimnaziji.

DSD-cup

V petek, 9. 11. 2012, so se ptujski rokometnaši drugič zapored udeležili mednarodnega rokometnega turnirja za dijake, imenovanega DSD-cup. Turnir se je odvijal v Zaprešiču na Hrvaškem, v organizaciji Srednješolskega centra bana Josipa Jelačića. Na turnirju so sodelovale štiri srednje šole iz štirih različnih držav, v katerih se projekt DSD (Nemška jezikovna diploma) izvaja. Hrvaško je zastopal že omenjeni Srednješolski center bana J. Jelačića, Madžarsko Gimnazija iz Gyonka, Avstrijo Športna gimnazija iz Gradca, Slovenijo pa Gimnazija Ptuj. Za tekmovalni del bi lahko rekli, da je vse potekalo kot lansko leto – prvi so bili Hrvati, drugi Slovenci, tretji Avstrijci in četrti Madžari.

Vendar ob koncu rezultat ni bil v ospredju, pomembnejša so bila nova doživetja, izkušnje, druženje in spomini, ki jih bomo vedno znova obujali. Rokometaše Gimnazije Ptuj sta spremljala profesorja športne vzgoje Tomaž Zemljič in Suzana Maltar.



NOGOMET

Občinsko nogometno prvenstvo

V petek, **4. 1. 2013**, so se dijaki Gimnazije Ptuj udeležili občinskega nogometnega tekmovanja, ki se je odvijalo v športni dvorani Srednješolskega centra Ptuj.

Dijaki so Gimnazijo Ptuj dobro zastopali, se borili in dve tekmi suvereno zmagali. Kljub dobri igri so finalno tekmo s Srednjo strojno šolo nesrečno izgubili.

Gimnazijo Ptuj so zastopali: Luka Janžekovič, Sašo Gerečnik, Matic Planinšek, Gregor Cafuta, Marcel Koren, Žan Krajnc, Anton Rogina, Rok Kajzer, Peter Braček, Nik Veličkovič in Denis Zorko. Mentor ekipe je profesor športne vzgoje Igor Solina.

Rezultati:

Gimnazija Ptuj : Srednja elektro šola Ptuj 4 : 2

Gimnazija Ptuj : Srednja biotehniška šola Ptuj 5 : 1

Gimnazija Ptuj : Srednja strojna šola Ptuj 0 : 1

KOŠARKA

Četrtnfinale državnega prvenstva za dijake

V torek, **22. 1. 2013**, je v Mariboru potekalo četrtfinale državnega prvenstva v košarki za dijake. V konkurenci treh ekip je Gimnazija Ptuj zasedla 2. mesto in se uvrstila v polfinale državnega prvenstva v košarki. Zmagala je 2. gimnazija Maribor, tretja pa je bila Poklicna in tehniška šola Murska Sobota. Gimnazija Ptuj je izgubila s prvouvrščeno ekipo z rezultatom 66 : 41, premagala pa ekipo iz Murske Sobote z rezultatom 67 : 56. Za gimnazijo Ptuj so nastopili Miha Damiš, Aleš Kotnik, Jan Žnidar, Žan Žnidar, Jure Škrinjar, Miha Kosi, Matic Rakovec, Vid Markež in David Verdenik. Za igro je treba pohvaliti vse dijake, za doseženo drugo mesto pa sta posebej zaslužna Aleš Kotnik in Vid Markež. Vodja košarkarske ekipe je profesor športne vzgoje Lovro Beranič.



ODBOJKA

17. 1. 2013 se je odbojkarska ekipa Gimnazije Ptuj z mentorjem, profesorjem športne vzgoje Gorazdom Ojsterškom, udeležila tekmovanja v Slovenski Bistrici. Tekmovali so proti ekipi Slovenske Bistrice, ki so jo v pravem timskem duhu prepričljivo premagali z 2 : 0. Čestitamo!

PLAVANJE

Državno prvenstvo za srednje šole v plavanju

12. 4. 2013 je v Ribnici potekalo državno prvenstvo za srednje šole v plavanju. Gimnazijo Ptuj so zastopali Tim Vidovič, Lora Grobelšek in Nuša Šerbec. Tokrat naši plavalci niso posegli v sam vrh, so se pa enakovredno borili z najboljšimi plavalci v državi.

Suzana Maltar



ZIMSKI ŠPORTNI TABOR

V petek, **25. januarja 2013**, smo se izpred Gimnazije Ptuj okrog 8. ure zjutraj z avtobusom odpravili proti Rogli na petdnevno smučarsko potepanje. Približno ob 9.45 smo prispeli na cilj. Prtljago smo odnesli v skupni prostor, se ustrezno oblekli, vzeli smuči in se odpravili dogodivščinam na snežnih strminah naproti. Profesorji športne vzgoje so preverili naše smučarsko predznanje in nas tako razdelili v štiri skupine, od začetniške do najboljše. Po dopoldanskem smučanju smo se nastanili v bungalovu Brinje. Počitka ni bilo prav veliko, saj nas je takoj po kosilu že čakalo popoldansko smučanje. In kmalu je bilo prvega dne konec.

Zajtrk, smučanje, kosilo, smučanje, aktivnosti, večerja - tako je potekal vsak dan. Vsak profesor je prevzel veliko odgovornost in se po svojih najboljših močeh trudil, da bi se vsak dijak naučil nekaj novega. Tabor pa ni bil namenjen samo smučanju, pač pa tudi drugim športnim aktivnostim. Dvakrat smo se odpravili v športno dvorano, kjer smo lahko igrali nogomet, košarko, badminton in namizni tenis. Preizkusili pa smo se lahko tudi v plezanju. Z veliko radovednosti in dobre volje smo se z adrenalinskimi sankami spustili tudi po Zlodejevem.

Da ne bi pozabili na šolo in učenje, smo nekaj ur namenili tudi učenju. V kolikor nam je dopuščal čas, smo spremljali alpsko smučanje, v prostem času igrali družabne igre, gledali televizijo, poslušali glasbo. Trudili smo se, da smo upoštevali vsa navodila profesorjev, srečni smo bili, da se nihče ni poškodoval, tudi smučarskih padcev v bistvu ni bilo.

Tabor se je bližal koncu in tako je napočil dan, ko smo spet stvari pospravili v kovčke, se še zadnjič spustili po snežnih strminah in se tako v torek, 29. januarja 2013, po dopoldanskem smučanju odpravili domov. V poznih popoldanskih urah smo utrujeni, vendar polni novih dogodivščin, varno prispeli pred šolo in v naslednjih dneh uredili vtise o druženju in pridobljenih smučarski veščinah.

Eva Požgan, 1. š

PRIZNANJA ZA NAJUSPEŠNEJŠE ŠPORTNIKE

19. 6. 2013

Ravnateljica Melani Centrih je najboljšim šolskim športnikom čestitala za dosežene uspehe, nato pa so se v košarki in odbojki pomerili še dijaki, nekdanji dijaki in profesorji.

